

Verní začiatkom

(pokračovanie)

Exercície pre členky zhromaždenia

Paríž, 15. mája 2003

P. Fernando QUINTANO, CM

Generálny direktor

4. V komunite

V realite komunitného života v Spoločnosti sa odráža napätie, ktoré badáme v súčasnej kultúre. Z jednej strany je tu túžba po sesterskom spoločenstve, po medziľudských vzťahoch, založených na prijímaní a úcte k rozdielom. Z druhej strany zároveň možno silno pocítiť individualizmus, ktorý je črtou súčasnej kultúry. Koexistencia týchto dvoch aspektov sťažuje súlad medzi osobným plánom a spoločným poslaním, autoritou – poslušnosťou a slobodou. Tam, kde je stupeň zosúladenia vysoký, odmenou je pekný komunitný život, ktorým žije veľa komunít Spoločnosti. Ale sú aj sestry, ktoré nie sú spokojné s ich komunitným životom. Formačné, provinciálne a miestne plány, záväzky prijaté počas provinciálnych zhromaždení, sú dôkazom, že voči tejto nespokojnosti existuje veľká starosť pokúsiť sa prekonať ťažkosti, hoci výsledky nie sú vždy také, aké by sme si priali.

Najskôr musíme hovoriť o tom, akú úlohu má komunita v Spoločnosti. Je to komunita pre misiu. Zakladatelia považovali za potrebné, aby sestry žili v komunite, čím mala byť čo najlepšia zaručená služba chudobným. Komunita je povolaná poskytnúť pokračovanie služby, načerpanie, rovnováhu, rozhodovanie, spoločné poslanie. *"Bratská komúnia... – hovorí exhortácia Vita Consecrata – je predovšetkým teologálnym priestorom..."* (VC 42c). To znamená, že je to miesto, kde sa žije prikázanie vzájomnej lásky, kde cítiť prítomnosť Pána medzi tými, ktorých povolal a zhromaždil. Je to miesto, kde pôsobením Ducha Svätého možno konštatovať, že rozdiely nezabraňujú "byť jedno srdce a jedna duša". Je to miesto, kde sa odpúšťa "až sedemdesiat sedemkrát" (Mt 18, 22). Je viditeľným znamením a pre spoločnosť prorocky svedčí o tom, že je

možný spoločný život osôb rôznych rás, jazykov, kultúr, veku, mentalít a pováh.

Súčasná kultúra je veľmi citlivá na psychologickú a sociologickú dimenziu osôb. Toto má vplyv aj teraz, keď hovoríme o komunite. Ak požiadate nejakú sestru, aby opísala komunitu, povie vám, koľko je v nej sestier, koľko majú rokov, aké povahy v nej prevažujú, atď. Opíše svoju komunitu z hľadiska psychologických a sociologických údajov. Ale kresťanská komunita, akou je aj komunita dcér kresťanskej lásky, je predovšetkým duchovnou realitou. Preto sv. Vincent navrhoval sestrám za vzor ich života tajomstvo Najsvätejšej Trojice a naliehal na tom, že Boh ich zhromaždil *"aby ctíli ľudský život Ježiša s jeho učeníkmi"*. Tiež im povedal: *"Milé sestry, to by bolo príliš povedať: "Majte sa rady ako sestry", ale srdce vám zovrie, keď vám povedia: "ako sestry, ktoré Ježiš Kristus zjednotil zväzkom svojej lásky."* (Coste IX, str. 22). Komunitný život dcér kresťanskej lásky je teda zameraný na poslanie. To však neznamená, že misia je len nástrojom a cvičením. Nemôžeme zabúdať na jej teologálny aspekt. Chudobným by sa mohlo slúžiť, často s možno väčšou účinnosťou a menšími ťažkosťami, prácou v skupine, kde by sa dopĺňali rôzne schopnosti členov. Komunita je niečo viac ako skupina, ktorá bola poverená splnením nejakej úlohy. Je to skupina osôb povolanych a zhromaždených Bohom, ktorí sa delia o skúsenosť viery, bratskú /sesterskú/ lásku a misiu. Bez tejto teologálnej dimenzie by sa komunita rozpadla, pretože by jej chýbali základné dôvody spoločného života.

Spoločnosť je uznaná v Cirkvi ako spoločnosť apoštolského života. Jedným z rozpoznávacích znakov týchto spoločností je spoločný život jej členov/členiek pre apoštolský cieľ (kánon 731 §1). Je isté, že intenzita komunitného života sa nemeria dĺžkou spoločne prežitých chvíľ. Ale bez týchto chvíľ stretnutia, pohovorov vo viere, apoštolskej reflexie, odpustenia a zmierenia, vzájomnej lásky a pomoci... nemožno hovoriť o komunitnom živote.

V súčasnosti v zasvätenom živote sa často hovorí o "nových formách komunitného života". Aj P. Maloney často spomína túto myšlienku. Ale máme dojem, že určité skúsenosti z nových foriem komunitného života sú obmedzené na sporadické stretnutia, aby sa radšej vyhlo nezhodám, ako ich riešeniu. Takto možno podľahnúť pokušeniu individualizmu, alebo uprednostniť osobné záujmy pred spoločným poslaním.

Myslím si, že spoločný sesterský život v Spoločnosti si vyžaduje tiež mystiku, ktorá ho oživuje. Môžeme si pomôcť niektorými dynamickými skupinovými cvičeniami alebo príležitostne psychologickými pomôckami pre určitých členov a situáciách. Netreba totiž zabúdať, že komunita je tiež sociologická a psychologická realita. Ak sa zabúda na mystiku a motívy viery, ktoré udržujú komunitu, tieto praktické pomôcky a dynamiky môžu zlepšiť medziľudské vzťahy, účinnosť zverenej úlohy... ale sestram budú chýbať podstatné motívy pre život v komunite.

Tieto nové komunity, založené na mystike, musia prijať evanjeliový spôsob chápania a vykonávania autority, dialógu, spolupodpovednosti, oživenia komunitných cvičení, rešpektovanie súkromného života osoby, životnú rovnováhu. V komunitnom pláne sa musia nachádzať všetky tieto prvky. Myslím si, že po tejto ceste sa Spoločnosť priblíži k tomu, čím má byť komunitný život, vlastný spoločnostiam apoštolského života.

Keď niektoré sestry hovoria, že požiadavky komunitného života sú prekážkou pre misiu, niečo nefunguje buď u sestier, ktoré zakladajú apoštolskú horlivosť na aktivite, alebo vo viac-menej uzatvorenom spôsobe chápania a organizovania komunitného života zo strany členiek komunity. Som presvedčený, že správne chápaný a organizovaný komunitný život je oporou pre misiu a teologálnym miestom, kde sa žije prikázanie, podľa ktorého možno rozpoznať kresťanov: vzájomná láska v Kristovi, aby tak boli prorockým znamením a evanjeliovou terapiou v súčasnej kultúre.

Komunita a misia sú dva základné a neoddeliteľné prvky charizmy Spoločnosti. Neprotirečia si, práve naopak. Majú úlohu vzájomne sa obohacovať a oživovať. Takto sa majú objaviť v Konštitúciách – vo vernosti úmyslom Zakladateľov so Spoločnosťou.

5. Vedenie, správa

16. mája 2003

Pri čítaní syntézy ste mohli konštatovať, že najpočetnejšie postuláty a návrhy z provinciálnych zhromaždení sa vzťahujú na vedenie. Podľa môjho názoru toto poukazuje na to, že vo schválenom postuláte na GZ 1997, ktorý žiadal revíziu Konštitúcií vzhľadom k inkulturácii, slovo "inkulturácia" sa vzťahovalo na hodnoty a cítenie, existujúce v súčasnej kultúre a ovplyvňujúce spôsob chápania a vykonávania funkcie vedenia Spoločnosti na generálnej, provinciálnej a miestnej rovine.

V súhrne týchto postulátov a návrhov badať pranie viac participujúcich, decentralizovaných, demokratických spôsoboch vedenia; ďalej presun kompetencií, náležiacich generálnemu predstavenému, generálnemu direktorovi a provinciálnym direktorom na sestry, ktoré sú v generálnom a provinciálnom vedení.

Téma je veľmi obširná a ťažká na určenie, pretože ju možno preberať z hľadiska všeobecných princípov vedenia. Z nich možno prejsť k rozoberaniu evanjeliového zmyslu autority; k dôležitosti dialógu a rozpoznávania pri prijímaní rozhodnutí; k spolupodpovednosti a subsidiarite; k autorite ako prostriedku spoznávania Božej vôle; k autorite ako poslednej za prijímanie rozhodnutí, atď. Všetky tieto aspekty sa vzťahujú na vedenie.

Rovnako možno hovoriť o tejto téme z hľadiska učenia a praxe zakladateľov. Mohli by sme uzatvoriť, že učenie sv. Vincenta o autorite bolo vlastné jeho dobe: skoro absolútny centralizmus, hoci v praxi sv. Vincent bol chápaný, blízky ľuďom, rozhodný pre cieľ a pružný v používaní prostriedkov.

Môžete teda poznamenať, že je mnoho spôsobov zaoberania sa témou vedenia. Tým viac, ak chceme zväžiť tri roviny, v ktorých sa konkretizuje: generálnu, provinciálnu a miestnu.

Priblížim vám niekoľko úvah, ktoré vo mne vzbudil tento veľký počet postulátov a návrhov o vedení Spoločnosti. Nezostanem len pri teórii, ale zájdem aj do praxe, preto viaceré z vás si môžu myslieť, že chcem ovplyvniť vaše rozhodovanie, čo nemám v úmysle. Vy máte previesť revíziu konštitúcií. To čo poviem, sú osobné názory, s ktorými môžete súhlasiť, alebo ich nebrať do úvahy.

Treba uznať, že všetko, čo sa týka vedenia Spoločnosti od jej začiatku, bolo niečo výnimočné medzi kongregáciami, tvoriacimi strom zasväteného života. Nieкто opísal túto výnimočnosť – vzťahujúcu sa na fakt mať generálneho predstaveného a generálnu predstavenú – ako "dva klobúky na jednej hlave".

Hoci mnohé mužské a ženské kongregácie majú spoločného zakladateľa, Spoločnosť dcér kresťanskej lásky je jediná ženská kongregácia, ktorá má generálneho predstaveného, generálneho direktora a direktora v každej provincii. Táto prax existuje už od začiatku Spoločnosti výslovným rozhodnutím zakladateľov, hlavne svätej Lujzy. Dozaista dôvodom bolo zachovanie originalnosti a identity Spoločnosti. Keby dcéry kresťanskej lásky záviseli od diecézneho biskupa, hrozilo by im nebezpečenstvo, že sa stanú rehoľníčkami a skončia za klauzúrou, čím by sa znemožnil cieľ Spoločnosti, zatemnil a odchýlil vlastný duch, ktorý ju má oživovať v Cirkvi.

Generálne zhromaždenie je najvyšší orgán správy existujúci v Spoločnosti. Na generálnych zhromaždeniach si Spoločnosť určuje alebo upravuje legislatívu a svoje vlastné právo. Kompetencie vedenia, týkajúce sa generálneho predstaveného, generálneho direktora a provinciálnych direktorov v Spoločnosti dcér kresťanskej lásky prešli dôležitými zmenami v priebehu dejín. Aj naďalej sa môžu meniť, keď tak rozhodne Spoločnosť zídenná na zhromaždení. Podobne môže upraviť úlohy generálnej predstavenej, vizitátorky a sestry služobnice. Záverečné slovo bude mať Svätá Stolica, pretože ona schváli alebo neschváli zmeny navrhované zhromaždením.

Pri tomto mám tri poznámky:

- a. Nech tieto možné zmeny v spôsobe vedenia nie sú motivované len túžbou stať sa podobnými ostatným ženským kongregáciám. Už som povedal, že Spoločnosť od začiatku bola niečím výnimočným v Cirkvi, čo sa týka správy. Existujú dôvody, pre ktoré má takou zostať? Existujú dôvody, pre ktoré sa toto má zmeniť? Treba skôr odpovedať na tieto otázky, ako usilovať sa podobať iným kongregáciám.

- b. Zavedte slobodne zmeny, ktoré považujete za dobré, ale jasne určite úlohy a kompetencie každej roviny správy. nepresnosti a nejasnosti môžu zapríčiniť ťažkosti pri vykonávaní správy.
- c. Buďte dôsledné pri zmenách, t. j. ak použijete nejaký výraz, logicky mu označte úlohu. Lepšie to vysvetlím na príklade: ak použijete výraz "generálny predstavený", alebo "provinciálny direktor", nech im určené úlohy nie sú následne tie, ktoré patria duchovnému radcovi alebo duchovnému správcovi.

Som presvedčený, že každá zmena, ktorú zavediete do Konštitúcií, neumenší jednotu, spoluprácu a vzájomnú pomoc, ktorou boli vždy poznačené dejiny Misijnej kongregácie a Spoločnosti dcér kresťanskej lásky v prospech chudobných. O toto by sme sa mali usilovať okrem právnických aspektov týkajúcich sa vedenia a ostatných, o ktorých Spoločnosť rozhodne.

Realita každej provincie je poznačená rozdielnymi sociálnymi, politickými, náboženskými a kultúrnymi okolnosťami. Tieto rozmanité situácie sú skonkretizované mnohými aspektmi. Odrážajú sa v postulátoch a návrhoch z rôznych provincií. Myslím si, že zhromaždenie má si byť toho vedomé a prijať túto rozmanitosť, pričom sa musí vyhnúť nepotrebným zrážkam.

Možno sa k tomu dopracovať, ak namiesto toho, že predstavíte "to", či "ono", ponúknete možnosť prijať "to", či "ono". (Je jasné, že sa dotýkam toho, čo nie je podstatné v charizme Spoločnosti a čo je otvorené viacerým možnostiam.)

- V pracovnom dokumente máte už jeden príklad: niektoré postuláty, prevzaté do syntézy, žiadajú používať súčasnú formulu sľubov alebo druhú, kde je sľub služby chudobným na prvom mieste. Pracovný dokument namiesto, aby výlučne volil jednu z týchto formúl, ponúka možnosť používať obe. Myslím si, že obidve sú platné a tento spôsob rešpektuje rozmanitosť cítien u sestier.
- O niečo podobné ide pri postulátoch, ktoré sa vzťahujú na spôsob zaistovania funkcií vedenia. Niektoré

postuláty žiadajú priamu voľbu, iné dávajú prednosť menovaniu. Nebolo by vhodnejšie z pohľadu inkulturácie a aby sa vyhlo ťažkostiam, pripustiť obe možnosti? Toto by sa malo upresniť v provinciálnych normách spolu s aspektmi, týkajúcimi sa užívatel'ovania chudoby, návštev v rodine, spôsoby ročných duchovných cvičení, a pod.

Všeobecné pravidlo univerzálneho práva Cirkvi ako aj vlastného práva kongregácie spočíva skôr v možnosti ponechať otvorené dvere, ako ich zatvoriť. Uľahčuje sa tým vykonávanie správy. Napríklad: ak podľa toho, čo žiadajú niektoré postuláty, obmedzíme sa na šesť rokov vo funkcii vizitátorky alebo direktorky seminára, toto zatvára dvere, sťažuje vedenie a môže škodiť konkrétnym provinciám, ktoré nemajú na túto službu pripravené sestry. Zaiste, nie je vhodné, aby sa zostávalo dlho v jednej službe, ale striktno upresniť obdobie môže skomplikovať funkciu vedenia. Konštitúcie a štatúty majú pomáhať a nie komplikovať.

6. Aké postoje sú potrebné pri zahájení zhromaždenia?

17. mája 2003

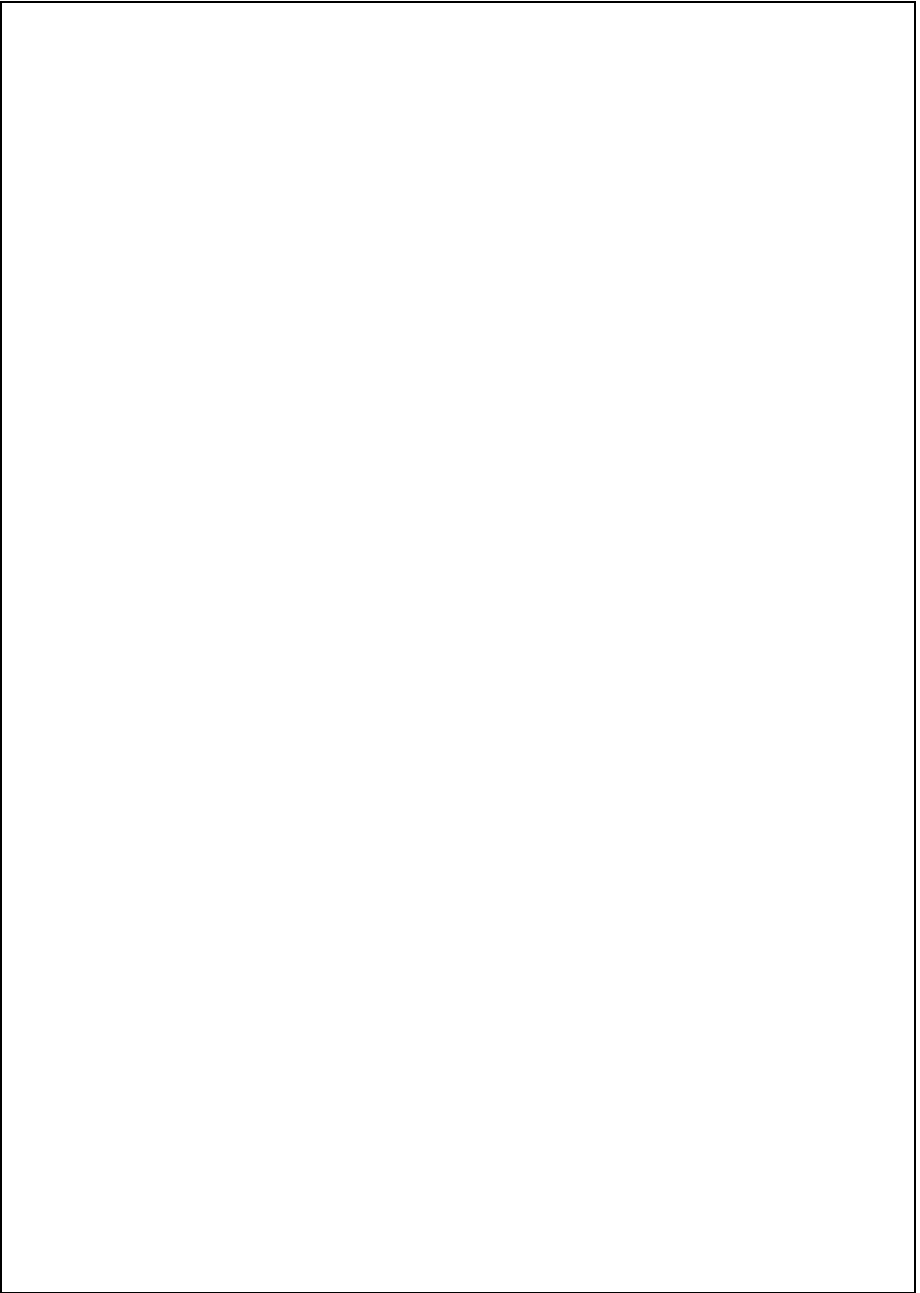
1. Revízia Konštitúcií a Štatútov je záležitosťou, ktorá sa týka nielen Spoločnosti, ale aj celej Cirkvi a má na ne dopad. Spoločnosť sa zrodila vďaka Duchu Svätému, ktorý inšpiroval našich zakladateľov. Rôzne charizmy sú dary Ducha Svätého pre obohatenie celého Tela Cirkvi. Životaschopnosť každého údu má tiež dopad na celé telo. Oživenie charizmy Spoločnosti prispeje k oživeniu Cirkvi. Začnite teda zhromaždenie s cirkevným zmýšľaním.
2. Začnite zhromaždenie v súlade s celou Spoločnosťou. Zhromaždenia sú nástrojom pôsobenia Ducha Svätého. On všetko obnovuje a tvorí nové. Celá Spoločnosť je zodpovedná za oživenie charizmy. Predstavujete všetky sestry, buďte si teda vedomé, že ste nástrojmi Ducha k oživeniu celej Spoločnosti. Keď budete niečo pridávať, upravovať, alebo rušiť, majte len jeden úmysel, a to úsilie o väčšie dobro Spoločnosti a oživenie charizmy. Nech vám stromy nezabraňujú výhľad na les. Hľadte na realitu Spoločnosti, ponad konkrétnu realitu vašich jednotlivých provincií. Pri revízii Konštitúcií musíte sa pozerať na hodnoty a ich opak globalizujúcej kultúry. Provinciálne a formačné plány, úlohy, ktoré ste si dali pri provinciálnych zhromaždeniach, atď. musia zodpovedať najosobitnejším hodnotám alebo ich opačným protihodnotám.
3. Nezačínajte zhromaždenie s vopred pripravenými postojmi chcieť všetko zmeniť, alebo naopak: nepripustiť žiadnu zmenu. Postulát schválený GZ 1997 žiadal "revíziu" Konštitúcií nie preto, že by neboli platné, ale preto, lebo pri rýchlych zmenách života, sa objavili nové hodnoty a cítenia, ktoré môžu byť do nich začlenené, a tým ich obohatiť. Aj opačné, nesprávne hodnoty môžu do nich preniknúť, čo si vyžaduje upevnenie určitých aspektov charizmy Spoločnosti. Nie je správna ani nehnuteľnosť, ktorá ochromuje, ani snobizmus, ktorý privádza stratu identity. Tieto dva postoje by sťažili dialóg a obohacujúce debaty, potrebné k správne rozhodovaniu.
4. Konštitúcie majú byť viac "knihou života" ako kódexom predpisov. Preto majú skôr motivovať a dynamizovať, ako prikazovať. Vernosť povolaniu je odpoveďou, vychádzajúcou

z hĺbky srdca, a nie plnením početných predpisov. Je isté, že charizma Spoločnosti potrebuje právnickú a normatívnu oporu, o ktorú by sa mohla oprieť, ale právnická stránka nemá udusiť ducha, ani zabraňovať plnenie cieľa Spoločnosti. Sv. Vincent povedal, že pravidlá nemajú byť prekážkou, ale byť vtáčimi krídla, nie záťažou, ale niečím, čo napomáha lietaniu.

5. Autentická revízia Konštitúcií sa môže konať len v dvojitej vernosti: podstatným prvkom pôvodnej charizme a pozornosti k znameniam čias, cez ktoré sa k nám Boh stále prihovára. Revízia Konštitúcií vo svetle inkulturácie spočíva v tom, aby sme vedeli na ne uprieť nový pohľad a videli ich v novom kultúrnom kontexte. Nie preto, aby sme umenšili ideál a požiadavky charizmy, ale aby sme "naliali staré víno" do nových nádob.
6. Priaznivá atmosféra pomáha zrealizovať prácu. Takú atmosféru možno badať, keď zostávate otvorené pre pôsobenie Ducha Svätého, aby viedol Spoločnosť po tých cestách, po ktorých si praje On, a nie každá z vás. Toto vám nezabraňuje, aby ste slobodne a jednoducho vyjadrili svoj názor pri rešpektovaní názorov ostatných a úprimnej láske k Spoločnosti a k povolaniu. Vaša učenlivosť voči Duchu Svätému a aktívna spolupráca nám umožní povedať na konci zhromaždenia vetu, ktorú vyslovili apoštoli na konci Jeruzalemského koncilu: *"Duch Svätý a my sme sa rozhodli..."* (Sk 15, 28).
7. Napokon buďte si vedomé, že aj keď je generálne zhromaždenie zákonodarné a je najvyšším orgánom správy v Spoločnosti, každá zmena v Konštitúciách, schválená 2/3 hlasov, musí byť potvrdená Svätou Stolicou. DKL ako "dcéry Cirkvi" poslušne prijímu, čo Cirkev rozhodne v presvedčení, že Cirkvi, našej Matke, najviac záleží na tom, aby Spoločnosť bola verná pôvodnému zámeru zakladateľov a tomu, čo Boh od nej teraz žiada.

Sv. Vincent videl zmeny, ktoré nastali po založení Spoločnosti. 13 rokov po jej založení povedal sestrám: *"Hľa, milé sestry, taký bol začiatok vašej Spoločnosti. A pretože vtedy ešte nebola taká, akou je teraz, môžeme veriť, že ešte nie je takou, akou bude, keď ju Boh povedie, kde on chce."* (Coste IX, str. 245.) Nech je toto zhromaždenie nástrojom v službe pôsobenia Ducha Svätého, aby Spoločnosť a jej Konštitúcie boli v súčasnosti tým, čím Boh chce, aby boli.

P. F. QUINTANO, CM, gen. dir.

Dojmy zo zhromaždenia

Na každom zhromaždení sú zídění ľudia. Je to teda miesto množstva dojmov, ktoré zafarbujú a zohrievajú preberané témy. O tom rozhoduje ovzdušie. Je to akoby celok jednotlivých svetielok, ktoré pri rozsvietení osvecujú a zohrievajú.

Slovami sa nedarí vyjadriť hĺbka dojmov. Hoci si uvedomujeme túto ťažkosť, je potrebné, aby sme niečo povedali tým, ktoré neboli na zhromaždení prítomné, aby sme im odovzdali to, čo sme samé zakúsili.

Príchod a privítanie

Nové alebo tváre známe z predchádzajúcich zhromaždení so spoločnými črtami: elán, otvorenosť, radosť z úlohy, ktorá nám bola zverená.

Úvodná Eucharistia sa vrátila k našim znepokojeniam a otázkam. Každá z otázok, ktorú nám položil generálny Predstavený, vzbudila hlbokú ozvenu v našom živote. Je to veľký dar pokoja, ktorý Kristus odovzdáva svojim učeníkom a aj nám dnes. *"Nechajte svoje srdcia zaplaviť pokojom..."*. Vytvorený záujem stúpa a dosahuje vrcholný bod v poslednej otázke: Na čo sa bude podobáť Spoločnosť za 10 alebo 20 rokov?

Nechajme pôsobiť obrazotvornosť. Niekedy môžeme mať tendenciu k pesimizmu kvôli veku a počtu sestier; inokedy zostaňme otvorené k otázke s dôverou: "Spoločnosť je dielo Božie." Ale príhovor generálneho Predstaveného ožiarilo budúcnosť Spoločnosti veľmi povzbudivými svetlami a farbami.

"Predvídám, že jej vzhľad bude viac ázijský a africký, viac misionársky. S odvahou bude hľadať miesta, kde sa nachádzajú najchudobnejší, bude uprostred nich, bude im slúžiť a bude žiť jednoduchým štýlom a vo veľkej vitalite charizmy, tak ako sa stáva,

keď sa princípy žijú naplno. Spoločnosť smeruje k prehĺbeniu podstaty, toto jej dáva autentickú životaschopnosť. Spolu s ňou môžeme sa zaangažovať v každom veku a na všetkých miestach, kde sa nachádzame!"

Všetky sestry Spoločnosti musia byť prítomné na tomto zhromaždení, hoci sa na ňom nenachádzajú. Pripravovali ho počas dvoch rokov. Texty, ktoré nám budú slúžiť za podklad pri štúdiu, predstavujú syntézu ich názorov pri domácich a provinciálnych zhromaždeniach. Sestry nás sprevádzajú svojimi modlitbami. Je dôležité myslieť na to, ako im pomôcť prijať a "stráviť" zmeny a ako ich viesť po ceste, ktorá ich vedie k životu.

Potom nám generálny Predstavený predstavil pomocou techniky Power Point nádherné pásmo obrazov a hudby o správaní sa orla, keď cíti blízkosť búrky. Pri jej prvých príznakoch, predtým, ako začne, orol sa vznesie vysoko, pričom využíva silný vietor prichádzajúcej búrky. Vznáša sa k slnku a tu, nad oblakmi, sa teší zo svetla a tepla. Keď búrka skončí a nastane pokoj, prudko sa spustí k zemi, aby si našiel potravu. A ako učí svoje mláďatá lietať? Viackrát ich vytlačí z hniezda do priestoru, aby sa naučili mávať krídlami a lietať. Keď zbadá, že niektoré z nich padá voľným pádom, podletí ho a zachytí na svojich širokých krídlach. Potom ho opäť nechá letieť samotné. Tento symbol nás zachytil svojou krásou a hĺbkou, pretože sa dá aplikovať na mnohé životné situácie.

Matka Elizondo predstavila napredovanie Spoločnosti počas posledných šesť rokov

Matka Elizondo nám s veľkou presnosťou predstavila rôzne aspekty napredovania Spoločnosti počas posledných šiestich rokov: zmeny v počte a nové miesta pôsobenia; postoje, ktoré si žiadajú tieto zmeny.

Spoločnosť zostáva naďalej zjednotená a je živá. Osobná a komunitná otvorenosť voči jej medzinárodnému charakteru je nevyhnutný postoj pri tomto náraste, ktorý sa prejavuje vitalitou a aktuálnosťou charizmy.

Táto orientácia bola veľmi dobre prijatá a tvorila základ pre dobré ovzdušie na zhromaždení.

Potom nám naša Matka hovorila a jednej z jej hlavných starostí: pastorácia povolání. Čo robíme? Čo nerobíme? Čo by sme

mali robiť?... Modliť sa, modliť sa a modliť sa. Bohu nič nie je nemožné. Čo sa týka svedectva: len ducha možno odovzdať druhým.

Ako môžeme definovať realitu zhromaždenia?

Na zhromaždení sa zišlo 183 sestier – členiek zhromaždenia z úradu a delegátky. Všetky boli prítomné, dokonca aj z totalitných krajín (Vietnam a Kuba), čím boli zastúpené všetky kontinenty a rasy. Naše medzinárodné stretnutia sú stále rozmanitejšie, pestrejšie. Boh nás vedie tam, kde chce a buduje Spoločnosť podľa svojej vôle tým najprimeranejším spôsobom pre službu chudobným.

Odlíšnosti nám nemôžu naháňať strach, alebo nás udivovať, rovnako ich nemôžeme považovať za úpadok alebo za hrozbu pre Spoločnosť. Naopak, sú bohatstvom, ktoré treba spoznávať a pritom odstraňovať predsudky. Pokúsme sa preto vytvárať ovzdušie dôvery a ľahkej komunikácie.

Zhromaždenie je mimoriadnym časom vo všetkých rovinách. Počas neho najvyššia autorita Spoločnosti závisí od názoru 183 členiek, patriacich k rôznym kultúram, mentalitám a prostrediam. Duch má prechádzať ponad hranice, aby sa uvoľnila charizma, prebývajúca v každej z nich. Je to čas modlitby, prehlbovania, osobitnej zodpovednosti. V tomto zmysle najdôležitejšie je vytvorené ovzdušie. Úcta k rozdielnostiam, porozumenie k návrhom, podrobné štúdiu textov, hľadanie toho, čo nás zjednocuje – to všetko nám dáva silu napredovať k jednote v obohacujúcich rozdielnostiach. Zakúšame božiu silu a láskavý pohľad zakladateľov a všetkých sestier, ktoré nás predišli a pozerajú na nás z blaženej večnosti.

Významné chvíle

9. jún. Turíčny pondelok. Voľba generálnej Predstavenej.

Duchovná obnova v predchádzajúci deň sa konala v atmosfére ticha a modlitby tak, ako to požadovala nadchádzajúca udalosť. Výstava Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej počas odpolednia zhromaždila sestry v kaplnke zjavení. Bola to dobrá príprava pri Ježišovi a Márii.

Liturgia turíčneho pondelka: všetko je pripravené na vrcholnú udalosť.

Symbols nám vzbudzujú reality a pocity rozmanitej hĺbky, podľa chvíle a postoja toho, kto ich kontempluje. Jednoduchosť nás udivuje svojou krásou a harmóniou.

Každý deň Eucharistiu koncelebrujú štyria či piati kňazi. Ale tento deň pri oltári sú len dvaja kňazi Misijnej spoločnosti: vyšší predstavení Spoločnosti dcér kresťanskej lásky. Na ich bielych albách žiaria červené štóly. Dnes viac ako inokedy sme videli plameň Ducha Svätého, ktorý bol na nich znázornený.

Počas úkonu kajúcnosti generálny Predstavený požehnal sestry svätenou vodou, pričom mu asistoval generálny Direktor. Prechádzali priestorom medzi dvomi radmi. Bol to pekný symbol. Musí zostať len to, čo je božie.

Napriek tomu čítania nám hovoria o povzbudzovaní. Evanjeliové blahoslavenstvá umožňujú P. Maloney nám pripomenúť, že Božie kráľovstvo je blízko... a že jedna z úloh predstavených je stále opakovať: Odvahu! Pán je s nami! Blahoslavenstvá sú radostnou oslavou tých, ktorí hľadajú Boha. Božie kráľovstvo je pri chudobných, keď im dcéry kresťanskej lásky slúžia s radosťou.

Pri obetovaní rôznofarebné sviece predstavujú kontinenty. Prosby veriacich sú vo viacerých jazykoch – skoro všetky nezrozumiteľné, pretože sú menšinové – ale možno uhádnuť, že sú vedené tým istým duchom.

Otčenáš: podávame si ruky (jednota) a každá z nás sa ho modlí vo svojej reči (rozdielnosť). Jasný symbol jednoty Spoločnosti v rozdielnosti situácií.

Pred záverečným požehnaním pôsobia silným dojmom vystreté ruky generálneho Predstaveného v posvätné strnulom, pokojnom a dôstojnom postoji. Z jeho rúk cítime vyžarovanie Ducha Svätého, akoby sa vznášal nad každou z nás.

Voľba

Veni Creator Spiritus...! Asi tri roky sme sa my, 23 000 dcér kresťanskej lásky piatich kontinentov, každý deň modlili modlitbu, ktorá sa dnes stala piesňou pred voľbou generálnej Predstavenej.

Koľko modlitieb a obiet, zvlášť našich starých a chorých sestier, malo tento istý úmysel! Môžeme pochybovať o Pánovej pomoci?

O 11.05 h je voľba jasná. Po tom, ako ju sestra Evelyne Franc prijala ako prejav Božej vôle, generálny Predstavený prehlásil za platnú voľbu sestry Evelyne Franc, generálnej Predstavenej Spoločnosti dcér kresťanskej lásky.

Jednoduchosť a vznešenosť sa sústreďujú v dôležitých záležitostiach Spoločnosti. Je to dedičstvo našich zakladateľov, ktoré musíme starostlivo chrániť ako osobitnú hodnotu. Naša zaslúžená vďačnosť Matke Elizondo za jej obetavú službu počas 12-tich rokov, je tiež vďačnosťou za disponovanosť novej generálnej Predstavenej.

Generálna rada sa obnovuje

S tou istou jednoduchosťou po voľbách nových radkýň a obnovenej voľbe tých, ktoré nimi zostávajú, situácia sa normalizuje. Opäť vyjadrujeme povzbudenie šiestim novým radkyniam, ktoré prijímajú túto službu vo viere a tiež našu úprimnú vďaku šiestim ostatným, ktoré sa na ďalších 6 rokov zasvätili ťažkej a tichej úlohe spolupracovať s generálnou predstavenou vo vedení Spoločnosti.

Keby politici mohli nazrieť do fungovania organizácie Spoločnosti, obdivovali by ľahkosť, s akou sa uskutočňujú tieto zmeny... vo viere a jednoduchosti... a možnože by nám závideli.

Voľba generálnej asistentky

Zostávame v tej istej línii: vďačnosť sestre, ktorá končí mandát, jednoduchosť pri voľbe a odovzdanie úlohy.

Dni utekajú. Práca nestráca na intenzite, každý deň je zaujímavý. Tešíme sa z ovzdušia modlitby vďaka starostlivo pripravenej liturgii príslušnou komisiou. Rátame tiež so vzácnou spolupracou koordinačnej komisie, s pomocou P. Corpora Delgado, trpezlivého fasilitátora a P. Vernaschi, odborníka v kánonickom práve. Od obidvoch často žiadame objasnenia. P. Maloney nám tiež podáva vzácne a vhodné objasnenia. Práca napreduje.

Témy preberáme viackrát. Niekedy stačí svetielko k objasneniu určitých detailov. Otvorený dialóg v skupinách umožňuje porovnať názory a navrhnúť varianty. Voľné osobné intervencie na plenárkach obohacujú texty. Trojčlenná komisia zhŕňa názory a na konci ich predkladá zhromaždeniu, aby sa vyjadrilo, či tá-ktorá kapitola je dostatočne zrelá na hlasovanie. Pred ním je vždy príležitosť predniesť doplňujúce zmeny. Po hlasovaní upravené texty budú predložené Svätej Stolicy na schválenie a zaradenie do Konštitúcií.

Všetky témy sú dôležité, pretože sú súčasťou Konštitúcií, ktoré sú *"cestou k svätosti, po ktorej kráčalo už mnoho sestier"*. Pri štúdiu nastávajú chvíle, ktoré sa nás dotýkajú mimoriadnym spôsobom.

Ak majú služobnice chudobných obnoviť svoje Konštitúcie v súlade so znameniami čias, musia čeliť výzve boja proti nespravodlivým štruktúram, ktoré vytvárajú chudobu. Je to odvážna výzva, aby sme sa osobne a komunitne zaangažovali do spolupráce so všetkými, ktorí pôsobia na tejto úlohe vo všetkých oblastiach. My musíme byť hlasom tých, ktorí nemajú hlas. My, viac ako 23 000 DKL, spoločne v tomto úsilí budeme môcť niečo urobiť.

Ďalšia chvíľa, bohatá na mimoriadne dojmy: v Spoločnosti, na všetkých stupňoch konkrétne zaznela globalizácia. Keď sme preberali *"hmotný majetok a spoluzodpovednosť zaň v Spoločnosti"*, všetky sme boli veľmi dojaté prejavom vďaka provincií. Keď potrebovali finančnú pomoc (hoci sú bohaté v iných aspektoch), dostali ju od iných provincií, čím im pomohli zrodiť sa, vzrastať a pokračovať v službe chudobným, tým naozaj chudobným vďaka ich veľkodušnosti a zriekaniu. Je to dôvod, aby sme boli ochotné deliť sa, čo z nás robí pravé sestry, zriekať sa toho, čo nie je nevyhnutné, a tak vytvárať autentickú finančnú globalizáciu Spoločnosti v prospech deľby. Taká deľba nám umožní slúžiť tým najbiednejším vďaka iným rukám dcér kresťanskej lásky v chudobnejších krajinách.

Zhromaždenie sa chýli ku koncu. Postupne hlasujeme pri jednotlivých témach. Máme čas na všetko vďaka dobrej organizácii koordinačnej komisie a veľkodušnej odpovede členiek zhromaždenia, ktoré nešetřili ani čas, ani nadšenie. Táto etapa, ktorá by mala mať priaznivý dopad na provincie, sa končí, ale prijaté milosti uplynulých týždňov sa nemôžu obmedzovať len na

účastníčky. Prúd oživenia sa rozšíri na celú Spoločnosť. To, čo žijeme a nesieme v srdci, sa môže odovzdať.

Keď sa vizitátorky a delegátky vrátili do provincií, mali za úlohu dať zažiť zážitkom. Ovzdušie spoločenstva, ktoré vládlo počas týchto šiestich týždňov, nemôže prestať. Odteraz budeme mať širší, univerzálnejší pohľad a budeme formovať sestry, aby tomu tak bolo. Nemôžeme sa obmedzovať len na problémy našej miestnej komunity, našej provincie, našej krajiny. Spoločnosť sa rozšírila do našich srdiec a to vibruje pred každou udalosťou, ktorá sa dotýka Spoločnosti vo svete; to, čo sa dotýka chudobných, dotýka sa Spoločnosti.

Predtým, ako sme sa rozišli, naša Matka Franc nám venovala slová plné jednoduchosti. Povedala, že túto čnosť má zvlášť rada. Poďakovala sa všetkým, ktorí pripravili a pracovali na zhromaždení. Použila pritom úryvok z Evanjelia sv. Lukáša o návrate učeníkov z misie. Vrátili sa natešení a dojatí zo všetkého, čo mohli vykonať v Ježišovom mene. Zhromaždenie bolo *"prechodom Boha"*. Pri pozornom študovaní Konštitúcií sme sa intenzívne dotýkali "tvrdého jadra" charizmy Spoločnosti, ale tak ako povedal Ježiš svojim učeníkom: "radujte sa z iného", *"radujte sa z toho, že vaše mená sú zapísané v nebi"*. Po návrate k bežným starostiam bude podstatné, aby sme v pokore, jednoduchosti a láske našli na dne svojej viery prítomnosť a život Boha. Naliehavosť inkulturácie nás viedla k rôznym prejavom... Stále sa usilujeme o jednoduchosť.

Ukončenie zhromaždenia bolo na sviatok Božieho Tela. Počas homílie záverečnej eucharistie generálny Predstavený zdôraznil zvláštny fakt, že existuje osobitný sviatok na slávenie toho, čo slávime každý deň v roku. Pripomenul nám dôležitosť, ktorú sv. Vincent kládol na "dobré prijímanie".

Generálny Predstavený sa s nami milo rozlúčil so slovami, že je veľmi šťastný, lebo:

1. sme splnili úlohu, ktorú sme si predsavzali: previesť hĺbkovú revíziu Konštitúcií;
2. v ovzduší prevládali pokoj a modlitba;
3. "Ocenil som spoluprácu s toľkými obdivuhodnými ženami, obetovanými Bohu, vernými v službe chudobným.

Končí sa mimoriadne dôležitá chvíľa pre Spoločnosť. Teraz začína hlavná časť: treba, aby prešla do života prostredníctvom každej dcéry kresťanskej lásky.

Revízna komisia Konštitúcií

Návšteva kardinála Danneelsa

Príhovor pre členky zhromaždenia
22. mája 2003

Poznámky z magnetofónového záznamu (hovorový štýl)

Drahé sestry, zišli ste sa na generálnom zhromaždení a myslím si, že väčšina z vás si kladie otázku: čo urobíme pre budúcnosť? Koniec koncov, generálne zhromaždenie má za úlohu určiť činnosť do budúcnosti.

Otázka: "Čo budeme robiť?" je dobrá, ale nemá sa klásť ako prvá. Veď nejde o to, aby sme si najskôr položili otázku o konaní, ale o bytí! Pretože bytie predchádza konanie. Viem, že vo svete je niekto oceňovaný skoro jedine pre to, čo robí. To, čo robíme my, zasvätení, kňazi, rehoľníci a rehoľníčky, robia mnohí iní, napr. spolky kresťanskej lásky. Preto sa nepýtame najskôr: robíme niečo? Ale na zhromaždení sa musíme najskôr zaoberať existenciou, bytím: "Kto sme?" Lebo ak nerobíme vo svete nič zvláštne, nemali by sme v ňom byť. Iní robia z času na čas skoro tie isté diela ako my. Originálnosť nás, zasvätených, nie je v konaní ale v bytí. Pozrime sa teda najskôr, kto sme predtým, ako sa zahľadíme na otázku konania.

a) Povolání

Povolaný alebo povolaná je dosť zvláštny typ muža alebo ženy. Prvá charakteristika nášho bytia je, že sme boli povolaní Pánom ešte skôr, ako sme mali silu na to myslieť. Pretože keď je niekto zasvätený, rehoľníčka alebo kňaz, nestane sa ním tak, že si povie ako vo svete: stanem sa lekárom, alebo advokátom, alebo zdravotnou sestrou. Povolanie vo svete spočíva jednoducho v tom, že si povieme: stanem sa lekárom. Všetko závisí odo mňa. Ale v zasvätenom živote všetko závisí od Neho, pretože On nás povolal. Keď som sa stal kňazom, Pán ma predchádzal, hoci som nevedel prečo. Veľmi často mládež sa ma pýta: "Prečo ste sa stali kňazom?" Odpovedám im: "Neviem." A je to pravda, pretože predtým, ako som otvoril oči, bol Nieкто, kto ma priťahoval a mi povedal: urob tak. Prvá

črta nášho bytia je, že sme povolání nezištne, bez vlastnej zásluhy. Keď sa zasväcujem ako rehoľník alebo ako kňaz, to On ma povoláva. Boh je prvý v mojom živote. Keď sa stávam lekárom, ja som prvý. Na toto netreba nikdy zabúdať, ináč strácate svoju originalnosť a stávate sa sociálnymi pracovníčkami, akých je mnoho.

a) **Pohľad viery**

Druhá črta nášho bytia je tá, že hľadáme na život s vierou: všetky podrobnosti nášho života musia mať súvislosť. Keď sv. Terézia z Lisieux vychádzala večer s otcom do záhrady a videla súhvezdie Orión (na oblohe vytvára formu opasku a meča), povedala: "To je T." Žiadny astronóm si nikdy nemyslel, že je to T, ale ona áno. Tak aj v našom živote existujú detaily, ktoré sú pre druhých normálne, bezvýznamné, ale pre nás sa začnú stávať svetielkujúce a poukazujú na nezištnú Božiu lásku k nám. Terézia povedala otcovi: "Otecko, pozri, ako ma Boh miluje. Vložil moje meno do hviezd. Viac ako miliardu rokov sa tam nachádza." Hľadáme na náš minulý a terajší život pohľadom viery.

a) **Zraniteľné srdce**

Tretia vlastnosť nášho bytia je tá, že všetci tu prítomní máme zraniteľné srdce, ktorého sa dotýkajú potreby ľudí, Božia добрota, utrpenie Ježiša Krista, ťažkosti a problémy sveta, chudobní. Dotýkajú sa nášho srdca, pretože je zraniteľné. Ľudia v našom okolí nám často hovoria: "Ale ty si úplne neprispôsobivý, naivný; necháš sa ovplyvniť takými normálnymi vecami." Ale pre nás nie je normálne, že sú chudobní, taký stav vecí nie je prijateľný. Štvrtá vlastnosť nášho bytia je zraniteľné srdce. Dávajme pozor, aby sme nestratili zraniteľnosť srdca, aby sme si nenasadili masku alebo pancier okolo srdca. Nie je správne nasadiť si okolo srdca akýsi štít, ktorý nás chráni pred potrebami sveta, pretože zasvätené osoby majú zraniteľné srdce.

a) **Veľká láska k Ježišovi**

Je to štvrtá črta nášho bytia. Akonáhle počujeme hovoriť o ňom napr. v evanjeliu, dotýka sa nás to, je to silnejšie ako my. V určitých chvíľach sa nám tlačia do očí slzy. Cítíme niekde v pozadí úryvku evanjelia niečo hlbšie, ako cítia iní. Nie preto, že by boli zlí a my lepší, ale že sme iní. Toto nie je z nás, ale sme sa s tým narodili. Keď sme boli raz zranení Ježišovou ranou, už sa nezahojí. Táto

rana sa nikdy nescelí: byť citlivými na všetko, čím Ježiš bol a čo robil, byť citlivými na evanjelium.

Znamená to, že ak sa nás dotkol Ježišov život, jeho utrpenie, jeho slová, dotýkajú sa nás tiež všetci, ktorých Ježiš zvlášť miloval: deti, chudobní, chorí, hriešnici. To sú štyri kategórie osôb, ktoré boli za čias Ježiša považované za zanedbateľné. Akonáhle sa Ježiš niekoho dotkne, dotknú sa ho chudobní, chorí, zomierajúci, deti, tí, ktorí sú diskriminovaní, väznení a zvlášť hriešnici, ktorí sú skutoční chudobní, pretože nemajú priateľov. Znamená to, že ďalšia črta nášho zasväteného života je v tom, že máme určitú naivitu, nevinnosť. Nikdy nehovoríme: "Nič nové pod slnkom." Stále sa nás niečo dotýka tak, že z času na čas naši príbuzní vidia, že sme príliš citliví a myslia si, že nikdy nemôžeme byť šťastní, pretože nás stále niečo zamestnáva (trápi). Je to pravda!

Rovnako to znamená, že v srdci zasvätenej osoby alebo kňaza je veľká láska k Eucharistii. Prečo? Pretože Eucharistia je chlieb, a ten chlieb je Ježiš. A on je chlieb chudobných. Toto Ježiš dáva ľuďom a chudobným. Ján Pavol II. vo svojej poslednej encyklike hovorí o eucharistickom obdive. Pred Eucharistiou zostávame v úžase, v kontemplácii. Zasvätená osoba rada zostáva pred Eucharistiou pozeraním na Ježiša, chlieb chudobných.

a) **Zvnútornenie**

Ďalšia črta je veľká túžba po zvnútornení. Viem, že musíme veľa konať a robiť, ošetrovať chorých a pomáhať chudobným. Ale kto je najchudobnejší v našej spoločnosti a súčasnej kultúre? Na koho sa najviac zabúda? Na Ježiša Krista! Už nie je nikde. Veľká túžba po kontemplácii, po pohľade na Ježiša. Keď máme povolanie k zasvätenému životu, najdôležitejšie je hľadiť, potom sa dotýkať, ale to je druhoradé, a napokon pomáhať. Treba všetky tri, ale najskôr sa treba dlho dívať a potom sa dotýkať rán chudobných a ich ošetrovať.

a) **Túžba darovať život**

V zasvätenom živote je tiež dôležité, aby sme my, všetci, hoci nie sme ženatí, vydaté, ale slobodní, mali veľkú túžbu po otcovstve a materstve. V srdci zasvätenej osoby je obrovská túžba darovať život, a to v hojnosti. A ak sa zriekame darovať život jednému alebo niekoľkým deťom, to preto, aby sme mali omnoho univerzálnejšie otcovstvo, materstvo. Máme veľa detí, ktorým dávame život. V kaž-

dom zasvätenom je obrovská túžba vzbudiť okolo seba život. Nie sme lepší, ale v celibáte je niečo z otcovskej a materskej čistoty, panenstva, ktorú cítia tí, čo trochu chápu naše povolanie. Ľudia k nám ľahšie prichádzajú zdôveriť sa. Škoda, že nás nie je počtom toľko, aby sme ich mohli všetkých vypočuť.

a) **Veľká láska k Cirkvi**

Svätý Cyprián hovorí: *"Kto miluje hlavu – Krista, miluje i jeho telo!"* Nie je možné milovať Krista a nemilovať Cirkev. Ak nemilujeme Cirkev, robíme si ilúzie. Milovať Cirkev znamená milovať ju takú, aká je, tú, do ktorej patrí. Je ľahké milovať Cirkev, námestie sv. Petra, veľké oslavy, kde sú stovky či tisícky ľudí, so Svätým Ocom uprostred, spolu s tými, ktorí ho sprevádzajú! Ale v malom dedinskom kostolíku so starým kňazom, s ľuďmi, ktorých poznáme s ich chybami – jedine táto Cirkev je pravdivá! Cirkev, námestie sv. Petra – to je Cirkev pri mimoriadnej príležitosti. Je milá, pretože ju nevidieť, nevidieť jej chyby! Tak, ako na veľkej rodinnej slávnosti nevidieť chyby švagrov a švagrín, ale spoznajú sa na druhý deň! Teda veľká láska k Cirkvi, do ktorej patrí, a nie len k tej, ktorá je ďaleko. Je to mystické telo Krista. Milovať ju takú, aká je; aj keď mi spôsobuje utrpenie. P. Portal napísal: *"V Cirkvi sa treba usadiť, niešť ju, znášať ju...!"*

Najkrajší príklad, pri ktorom som stretol niekoho, kto miluje Cirkev, aj napriek tomu, že mu spôsobovala utrpenie, bol kardinál De Lubac. V čase, keď mu Cirkev zakázala učiť, napísal najkrajšiu knihu 20. storočia o Cirkvi: *"Úvaha o Cirkvi"*. Súciť s Cirkvou! Koniec koncov, všetko dobro nám prichádza skrze Cirkev. Ak nás Cirkev žiada, aby sme kázali, prečo ľudia počúvajú? Pretože Cirkev nám zverila poslanie. Nevieť prečo by obyvatelia Bruselu prichádzali do katedrály počúvať ma, keby ma Cirkev nebola poslala.

a) **Evanjeliová radosť**

Ďalšia charakteristika nášho bytia je evanjeliová radosť. Čo je to? Je to radosť z toho, že som čistý, chudobný a milosrdný. Je to skrytá radosť vo všetkých jednoduchých čnostiach blahoslavenstiev: radosť, ktorú mi svet nemôže dať. Existujú iné radosti, keď urobím niečo dobré, keď postavím nemocnicu, keď zariadim školu alebo ošetrovňu. Je to radosť všetkých, ktorí podnikajú, ľudská, vážna radosť. Ale tým, že som jednoduchý, chudobný, súcitný, dobrý, trepezlivý, mám celkom inú radosť, ktorá nemá nič spoločné s ra-

dosťou konania. Keď sme niečo zorganizovali, sme radostní, zvlášť v deň otvorenia za prítomnosti oficiálnych predstaviteľov mesta, ale na druhý deň sa všetko končí. Ale radosť chudobného, jednoduchého srdca trvá celý život, ba dokonca po živote, pretože v nebi budeme mať túto radosť a nie radosť z budovania školy. Evanjeliová radosť je radosť z dôvery v Prozreteľnosť, z odovzdania, z dobroty.

a) **Prijatie vlastných slabostí**

Dostávame tiež istú silu znášať svoju slabosť, svoj hriech. Keď niekto vo svete sa púšťa do diela a nedarí sa mu, je znechutený, cíti sa stratený. My, ako povolání a kresťania, keď konštatujeme svoju slabosť, duchovnú chudobu, chyby, omyly a hriechy, nemáme dôvod znechucovať sa, hnevať sa, alebo stať sa cynickými. Keď konštatujeme, že sme krehkí a hriešnici, máme sa z toho radowať, ako hriešnikovi, ktorému sa odpustilo. Stále máme pred sebou Nieкого, kto nám podá ruku, navráti dôveru slovami: "Pod', odpúšťam ti." Nepoznáme bohatstvo, ktoré máme v odpustení a milosrdenstve. V nás, zasvätených osobách, je hlboko vpísaný zmysel odpustenia, ľútosti, márnotrátneho syna, ktorý sa vracia k svojmu otcovi, otcov bozk na čelo. Preto nikdy nestrácame odvahu. Svätý Pavol hovorí: všetko sa môže stať, nestrácam však nikdy odvahu, pretože viem, že je tu. Mať milosrdného Boha, ktorý odpúšťa. To je naše bytie.

Viac ako naša práca v nemocnici, škole... kde uzdravujeme zranenia našej doby, akými sú chudoba, bieda, prenasledovanie, diskriminácia; viac ako uzdravovanie alebo podobné terapeutické liečby, sme najskôr liečiteľia alebo terapeuti v inom zmysle. V akom?

Človek je ako strom s tromi koreňmi. Vyrastá z troch koreňov, tri základné pudy, ktoré sú dobré. Prvým je túžba po bohatstve – mať, druhým je túžba po sexualite – plodiť a tretím je túžba po moci – ovládať. Sú to tri korene stromu, na ktorom sme vyrástli. Bez nich by sme neboli ľuďmi. Je to dobré. Pretože Boh stvoril bohatstvá, sexualitu a náš zmysel po moci. Židia vlastne nemajú žiaden problém s bohatstvom, s manželstvom alebo s mocou. Teda, všetko je dobré. Boh videl, že je to dobré. Ale podobne, ako v strome proroka Jonáša, je tam červík, ktorý požíral koreň stromu. Na druhý deň ráno drevina úplne vyschla. Podobne aj pri troch koreňoch človeka a ľudstva je malý červ, ktorý hryzie a usmrčuje.

Čo je tým červom? Je to nemiernosť, pýcha. Pretože chcieť vlastniť niečo je dobré, chcieť vlastniť všetko, je zlé. Môcť sa tešiť zo sexuality je dobré, ale nekontrolovanej, je zlé. Chcieť niečo povedať je dobré, ale chcieť mať stále slovo, je zlé. A tento červíček nemiernosti, preháňania, prekročenia hraníc, nám vyvádza. Je zaujímavé: niečo, čo je stvorené pre nás, pre život, nás môže zabiť. Keď jeme, tak preto, aby sme žili. Nadmerné jedenie nás môže usmrtiť. To znamená, že keď sa preháňa v bohatstve, v plodení, v moci, vedie to k sebazničeniu. Preto sú vo svete ľudia, ktorí si dobrovoľne a radostne volia nemať bohatstvo - žiť chudobne, neplodiť – žiť čisto, nemať slovo – žiť poslušne. Sú lekármi ľudstva. Ale treba, aby to robili radostne a dobrovoľne. Keď to robia smutne, je to zlé.

So sľubmi chudoby, čistoty a poslušnosti sme pre svet skutočnou terapiou, ktorá ukazuje na živote, že moc, vlastníctvo, sexualita nie sú bohmi. Keby všetci, ktorí žijú chudobu, čistotu, poslušnosť (toto existuje aj mimo kresťanstva), zmizli z povrchu zeme, už by nikde nebolo niečo viditeľné a svet by šiel k zániku. Sme akýmsi živým svedomím, ktoré pripomína, že toto všetko je dobré, ale netreba preháňať. Preto kvalita našej prítomnosti vo svete je dôležitejšia, ako konanie nejakého apoštolského diela.

a) **Určitý radikalizmus**

Ďalšou charakteristikou nášho bytia je žiť určitú radikálnosť. Celý náš život zasvätených nie je nič iné ako rozvoj a prehlbovanie krstnej milosti, ktorú majú všetci kresťania, ale všetci nejdú tak ďaleko. Napriek našej chudobe a pádom, stále vstávame a pokúšame sa kráčať ďalej a nasledovať Krista. Ísť ďalej, pretože Jemu zasväcujeme celý život, svoju osobnosť, navždy, so všetkými silami. Je to radikálnosť krstnej milosti. Čo sa deje v nás? To, čo sa stalo s Ježišom alebo Jánom Krstiteľom na brehu Jordánu, keď ho krstil. Čo žiadal Ján Krstiteľ?

Od vojakov žiadal, aby nikoho netrápili, nekrivdili a boli spokojní so svojím žoldom; od mýtnikov, aby nevyháňali viac, ako im určili; od tých, ktorí mali dvoje šiat, aby dali tomu, čo nemal nijaké; teda všetko sociálne záležitosti. Zasvätený život je sociálna radikálnosť: nekrivdiť, dať, čo máme, o všetko sa deliť.

Ďalšia vec, ktorá sa stala pri Jordáne s Jánom Krstiteľom, bolo spoznanie, že Ježiš je Boží Syn. Nebo sa otvorilo a Otec pri pohľade na svojho syna povedal: "Ty si môj milovaný, jediný Syn, v tebe

mám zaľúbenie." Všetci, ktorí poznali Písmo a počuli to na brehu Jordánu, vedeli, že môj "jediný" znamená "môj Izák", pretože výnimočne jediný bol Izák. To znamená, že Otec hovorí svojmu Synovi Ježišovi: "Ty si môj Izák, ty budeš obetovaný ako Izák, nie na hore, ale na kalvárii. Nebudeš zachránený ako Izák, prejdeš smrťou." V deň nášho krstu Boh hovorí to isté nám všetkým: ty si môj syn, moja dcéra, môj jediný, moja jediná, môj Izák. V tebe mám zaľúbenie". V zasvätenom živote ideme ďalej v sociálnej oblasti, ale predovšetkým sa ocitáme vo vodách Jordánu ako Ježiš a vidíme nebo, ktoré sa otvára a počujeme Boží hlas, ktorý nám hovorí: ty si môj syn, moja dcéra. Je to prehĺbenie našej krstnej milosti: ísť ďalej, až do krajnosti, bez cúvania. To je povolanie vo svojej radikálnosti.

Táto radikálnosť krstnej milosti má v živote dve konkrétne formy:

- prvá forma sa volá kontemplatívny život. Znamená, že radikálne žijeme krstnú milosť tak, že milujeme Boha, nechávame sa ním milovať, ocitáme sa vo vodách Jordánu a zasväcujeme celý svoj život, noc i deň, meditácii, kontemplácii, počúvaniu tohto slova: "Ty si môj syn, ty si moja dcéra, milujem ťa." Všetci žijeme tak trochu kontemplatívny život, ale niektorí mu zasväcujú celý svoj život. Praktizujú radikálnosť krstnej milosti v smere "pohľadu". Je to osobitné povolanie. V očiach sveta je úplne neužitočné, strata času, Nikdy som však nepochopil, prečo svet hovorí kontemplujúcim, že strácajú čas kontempláciou, ale sebe nehovorí, žeby pohľadom na svoju milovanú strácajú čas. Keby chápali kontemplatívny život ako pohľad na milovaného, nepovedali by, že strácajú čas. Je to tajomstvo lásky a je nevysvetliteľné, ak nemilujeme a nepoznáme lásku.

- druhá forma je účinný dar v službe bližným kresťanskou láskou. Táto forma má svoj základ v kontemplácii. Vychádza z toho istého vzoru, pretože ak milujeme chudobných a maličkých, nemyslíme si príliš rýchlo, že je to preto, lebo naše srdce je schopné tak robiť a môže čerpať z vlastných rezerv celú lásku, ktorú potrebuje k tomu, aby ich mohlo milovať. Ak milujete chudobných a maličkých, je to preto, lebo ste najskôr boli milované Bohom, ináč rýchlo stratíte odvahu, neobstojíte. Je to preto, lebo vieme, že my sme len my, úbožiaci pred Bohom, ktorý nás miluje takých, akí sme a sme schopní nechať prejsť túto lásku na druhých, ináč sa znechutíme a v určitej chvíli povieme: "Už je toho dosť! To je nezdar" alebo "je im to jedno!" Dôvodom toľkých znechutení v apoštolskom

živote je fakt, že sa zabúda pozerat' na Boha, kontemplovať jeho lásku a príliš sa myslí: "Ja mám veľké srdce, ja milujem."

Tento účinný dar druhým nám prichádza od Ježiša, pretože Boh nás miluje. Vieme všetci, že keď sme milovaní niekým, povzbudzovaní našimi predstavenými a spolubratmi, či sestrami, sme omnoho schopnejší dávať veľa. Toto nás pobáda.

Aktívny život vo všetkých formách predpokladá vlastnosti, ako:

- **tvorivosť v láske k druhým**, pretože sa stále menia spolu s kultúrami, časom, epochami – ako chameleóny. To znamená, že služba druhým naberá iné formy. Nikdy si netreba myslieť, že sme vyčerpali všetky možnosti služby. Je ešte mnoho ďalších. Ak skutočne milujeme chudobných, nachádzame vždy nové formy chudoby. Pozrite, napríklad: v rozvojových krajinách sú potreby často materiálne: niet peňazí, potravín, či zdravotnícke ošetrovanie. Chudobní sú viditeľní. Ale napr. v spoločnosti na Západe vidieť omnoho menej chudobu. Ako keby sa chudoba zmenila na inú formu, na psychologickú depresiu. Nie je toľko ľudí, ktorí by boli v našich krajinách hladní, ale je omnoho viac takých, ktorí sú bez nádeje, deprimovaní. Je to iná forma chudoby. Z času na čas sa ukazuje ľudská a duchovná chudoba; drogy, stále sa množiace samovraždy mladých v domoch a bohatých vilách. Najnešťastnejší, ktorých som stretol v živote, boli veľmi bohatí ľudia.

- **mať odvahu spoločne s druhými púšťať sa do náročných plánov**. Zapáliť ohňostroj, ktorý trvá len chvíľku, neslúži nanič. Treba udržiavať oheň, čo si vyžaduje uvažovať nad "dobrými nápadmi". Zaiste, nápady všetkých svätých zdali sa spočiatku trochu bláznivé. Nápady majú byť prijaté a nesené spoločne. Myšlienka naberá konkrétnu podobu vtedy, keď prešla mlynom dohody. Vyžaduje si trochu času, kým je prijatá. Keď sv. František z Assisi mal napísať pravidlá, napísal také, ktoré boli zložené len z krátkych viet z Evanjelia, doslovne nepridal nič. Šiel k pápežovi na schválenie a ten mu povedal: "František, vráť sa do Assisi, je to neuskutočniteľné." A to bolo čisté Evanjelium! František mal skvelý nápad, že pravidlo nemalo hovoriť viac ako Evanjelium. Vrátil sa, prepísal ho, pridal niekoľko viet; nepovedal, že pápež sa mýlil, ale že treba ešte chvíľu počkať. Opäť sa vrátil a pravidlo bolo schválené.

Mohol sa nahnevať a povedať si: "Ak pápež hovorí, že Evanjelium ne neuskutočniteľné, kde sme potom?"

- **vytrvalosť**, zvlášť v apoštolských dielach.

- **komunitné svedectvo**. Krstnú milosť možno prežívať osamote, ako zasvätené panny. Existuje však veľká výhoda v uvádzaní krstnej milosti v živote skupiny. Prečo? Najskôr preto, lebo je viditeľnejšie; potom pre vzájomnú pomoc: ak Ježiš povedal svojim učeníkom: "Choďte po dvoch, aby keď jeden padne, druhý ho podržal. Je zriedkavé, aby sme boli znechutení všetci naraz. Viditeľným komunitným svedectvom si pomáhame navzájom. Predovšetkým treba byť vytrvalí. Nie je ťažké mať dobré nápady na 5 minút a konať ich 5 minút. To nie je na nič, je to len ohňostroj. Ale konať ich 200 – 300 rokov, to nemôžeme robiť sami, potrebná je skupina. Hoci je činnosť menej dôležitá ako existencia, o ktorú sa treba najskôr starať, predsa má aj činnosť svoju dôležitosť. Ak niekto má vieru, a nekoná podľa nej, jeho viera je mŕtva. V komunite treba konať službu. Vaša charizma je služba. Myslím si, že vo vašej reťazi DNA je o jeden chromozóm naviac – služby! Je to silnejšie ako vy. Musím vám povedať, že sami ste si nevytvorili tento chromozóm – narodili ste sa s ním. Zachovajte si ho teda a rozvíjajte ho.

Nové formy chudoby a biedy

V rozvojových krajinách netreba vyhľadávať nové formy chudoby a biedy. Sú veľmi viditeľné, pokračujte teda. Ale v inej časti sveta existuje chýbajúci zmysel života, chudoba v drogách, stále viac narastajúca chudoba samoty starých ľudí. Na západe máme stále väčší počet starých ľudí. Sú to chudobní našej západnej spoločnosti. Samota, ale aj sociálna, rasová a kultúrna diskriminácia. Pokúste sa tiež byť tvorivými v láske a vyhľadávaní nových druhov chudoby.

Buďte veľmi ustarostené o život, o ochranu života vo všetkých jeho zraniteľných formách: život ešte nenarodeného dieťaťa, život zomierajúceho starca... Ako Cirkev sme jediní, čo chceme slúžiť životu od počiatku až do jeho konca. Pápež je jediný, ktorý to hovorí a v spoločnosti sa o tom hovorí stále menej. Ale týmto sa odľudšťujeme, pretože spoločnosť je ľudská a humanizovaná, keď slúži formám života, ktoré sú absolútne bezbranné

a nemajú žiadnu úlohu, užitočnosť, ale staráme sa o ne, pretože je to ľudský život.

Zmysel dialógu a inkulturácie

Nemám predstavu o inkulturácii, pretože si myslím, že sa určuje na jednotlivých miestach. Obyvatelia Indie, južnej Ameriky, Nepálu, Číny... majú sami vynásť, aká inkulturácia je tam potrebná. Je jasné, že treba počúvať radosti a ťažkosti ľudí žijúcich ďaleko, so zdravým úsudkom diskutovať spoločne, ale nestratiť základnú inšpiráciu. Pretože je v móde inkulturovať pre inkulturáciu. Ak inkulturuje, treba vedieť, čo chceme inkulturovať. Inkulturácia predpokladá pôvodnú a základnú charizmu. Ináč inkulturácia sa stane prázdny obalom, pekným len na pohľad. Z toho vyplýva nutnosť spoločne uvažovať a rozhodovať, aké je hlboké povolanie Spoločnosti, usadiť sa v pôvodnom zámere zakladateľov. Potom treba vzbudiť záujem u druhých, na každom mieste, kde sa nachádza Spoločnosť, vzbudiť istú dôveru cestou dialógu. So súčasnými komunikačnými prostriedkami sme schopní viesť dialóg a vzbudzovať záujem po celom svete. Keď idem viesť dialóg so spolubratmi – kňazmi pri rozhodovaní o apoštolskej činnosti, z mojej strany toto vyžaduje pokoru pri počúvaní. Prichádzajú mi niekedy myšlienky, že to viem lepšie, ako oni. Niekedy je potrebné vedieť počúvať veci, ktoré sa môžu na prvý pohľad zdať hlúposťami, ale vždy nimi nie sú.

Ekológia a globalizácia

Nie je to môj odbor, ale je potrebné vedieť niečo o tomto predmete. Je dôležité uvažovať o všetkom. Existuje tzv. ekológia srdca, jeho očistenie. Svojimi túžbami, zmyslom pre peniaze, túžbou po moci, ovládaní, zneužívaní, si infikujeme vnútro srdca... Aj ľudské práva sú porušované, počnúc právom na život.

Otvoriť sa iným kultúram

Máme sa otvárať aj iným kultúram a usilovať sa chápať ich, hoci je to ťažké. Nikdy nemôžeme povedať: nie som Číňan, nikdy sa nestanem Číňanom, nezaujímam sa teda o Číňanov. Istotne môžeme povedať prvé dva výrazy, ale nie tretí: "nezaujímam sa o Číňanov". Je tu istá forma pokory a zdroj veľkého obohatenia. Ja sám v Belgicku žijem na dvoch kultúrach. Zo severu: holandská, nemecká, anglická; z juhu úplne rozdielna: francúzska, španielska, talianska. I keď je veľmi únavné stále meniť nielen jazyk, ale tiež mentalitu, je to mimoriadne obohacujúce, pretože z každej strany možno spoznať rôzne bohatstvá. Je na škodu uzatvárať sa do svojho malého sveta, pretože sa tam cítia dobre. Isteže nebudú natoľko unavení, ale budú chudobnejší. Vo svete je také bohatstvo kultúr, jazykov, civilizácií, že je potrebné otvoriť sa odlišnosti: "Stal som sa všetkým pre všetkých: Grékom pre Grékov, Židom pre Židov..." povedal sv. Pavol. Ani nevedel, akú pravdu povedal. Teraz je rozmanitosť väčšia, ťažšia, náročnejšia, ale si môžeme poslužiť počítačmi.

Na záver kardinál zodpovedal na otázku, ktorú mu položili. Týkala sa súčasného zníženia počtu kňazských a rehoľných povolaní.

Najskôr treba vedieť, že počet povolaní v rozvojových krajinách je omnoho vyšší ako v Európe a v Amerike. Preto nie je pravdou, že vo svete je menej kňazov a rehoľníkov. V rokoch 1980 - 2003 sa počet seminaristov vo svete zdvojnásobil. Ale v severnej časti zeme, na západe, je zníženie počtu reálne z viacerých dôvodov:

- podľa mňa, prvým dôvodom sú malé rodiny s jedným alebo dvomi deťmi. Aký to má vplyv? Keď majú rodičia jedno alebo dve deti, len zriedkakedy prijímajú, aby odišli a nezaložili si svoju rodinu. Je to celkom prirodzené.

- druhý dôvod je ten, že v našej dobe mládež má veľa ťažkostí zaviazať sa navždy. Chcú poskytnúť apoštolskú službu v Afrike, či inde na jeden mesiac alebo pol roka, ale nie na celý život.

- keď sa niekto stane kňazom, rehoľníčkou alebo zasvätenou osobou, už to nie je sociálne povýšenie. Pred 50-timi rokmi stať sa kňazom znamenalo dostať sa do vyššieho sociálneho rebríčka. Bola

tu určitá úcta voči kňazovi zo strany všetkých. Kňazská vysviacka bola sviatkom celej dediny. Teraz je to sociálny "zostup", čo znamená, že keď sa niekto stane kňazom alebo rehoľníčkou, v očiach druhých je niekým, kto nie je celkom normálny. To znamená, že stať sa dnes kňazom alebo rehoľníkom predpokladá urobiť to z čistej lásky ku Kristovi. Už tam nie sú zmiešané motívy, ktoré by mohli byť pred päťdesiatimi rokmi. Neznamená to, že kedysi neboli pravé povolania, ale bolo to ľahšie, pretože zvoliť si Krista znamenalo zvoliť si lepší život pre seba. Teraz, keď si volíme nasledovať Krista, nasledujeme ho v jeho zriekaní, chudobe a aj zavrnutí.

Čo nám chce Boh týmto povedať? Nevieť, mám len jednu hypotézu. V určitom okamihu v Starom Zákone Židia si začali hovoriť: máme zákon, chrám, veľkňaza, zákonníkov, krajinu, ekonómiu... máme všetko! Už ťa vlastne ani nepotrebuje, Pane; urobíme si ho sami. Boh ich teda viedol do zajatia v Babylone, kde nemali zákon, chrám, sväté mesto Jeruzalem, veľkňaza... nič. Boh si povedal: ukážem im, že bezo mňa nemôžu nič urobiť. V tomto babylonskom zajatí proroci napísali najkrajšie texty o Bohu: materská láska Boha u Izaiáša, Danielove spisy, v ktorých píše: "Pane, nemáme nič, len pokorné a skrúsené srdce". Túto krátku vetu hovoríme každý deň v omši pri obetovaní.

Myslím si, že na západe sme si príliš mysleli, že Bohu sa pošťastilo, že nás mal. A možno nám chce teraz ukázať, že nám sa pošťastilo, že Ho máme. Tak nám dáva prechádzať cez také malé "babylonské zajatie", ktoré nás očistí... Aj keď nevidím návrat mnohých povolaní (možno môj nástupca sa jej dožije?), nie je to dôležité, pretože Pán ma žiada, aby som strážil stádo od toho do toho roku. Čo sa týka ostatného, povie mi: drahý služobník, pod' ku mne, ostatné nechaj druhému.

Kardinál DANNEELS
Arcibiskup Malines – Brusel

Bol som utečenec a prijali ste ma

Správa európskych provincií
o migrujúcej populácii,
žiadateľoch o azyl a o utečencoch
16. júna 2003

Ú v o d

Z generálneho zhromaždenia v 1997 vzišla úloha o "inkulturácii charizmy vo svete, ktorý sa mení". V jej dôsledku sme si viac uvedomili rozmanitosť kultúr, ich osobitnú dôstojnosť, prijaté úlohy a niektoré z odpovedí, ktorými Spoločnosť dcér kresťanskej lásky odpovedala na veľké výzvy najchudobnejších národov.

Svätý Otec vo svojom posolstve pre GZ 1997 citoval z *Vita Consecrata* a povedal: *"Naliehavo vyzývam členky generálneho zhromaždenia, aby veľmi pozorne sledovali a analyzovali zmeny vo svete, kde má Spoločnosť pracovať, ako aj nové formy biedy, ktoré tieto zmeny vyvolávajú. Takto bude vaša Spoločnosť vždy lepšie, s novou disponovanosťou a vynaliezavým duchom, odpovedať na naliehavé výzvy chudobných a Cirkvi. Nech sú sestry mimoriadne pozorné na osoby, ktoré sú v najkritickejšej situácii, na mužov a ženy, ktorí sú týraní na tele alebo na duši, ktorým sa uberá na ľudskej dôstojnosti. Povoláním sestier, žijúcich uprostred tých, ktorí sú pokladaní a zachádza sa s nimi ako s poslednými zo spoločnosti, je byť živým prejavom lásky a milosrdenstva Ježiša Krista a Cirkvi, a to prostredníctvom ich telesnej a duchovnej služby."* Cirkev a Spoločnosť nás vyzývajú stále naliehavejšie k väčšej a tvorivejšej vernosti a citlivosti ku svetu chudobných.

Počas stretnutia európskych vizitátoriek v apríli 2001 v Salamánke v Španielsku tvorila otázka migrácie početného obyvateľstva (emigranti, utečenci, žiadatelia o azyl, migrujúci robotníci) súčasť predmetu rozhovorov. Títo ľudia chcú sa vyhnúť prenasledovaniu, hľadajú slobodu, bezpečnosť, zamestnanie, lepšie životné podmienky pre svoju rodinu. Často však spoznávajú veľkú biedu.

Vizitátorky žiadali, aby správa, týkajúca sa migrantov, spolu s konkrétnymi návrhmi, bola predložená na generálnom zhromaždení v roku 2003 (Ozveny, jún 2001).

Cieľ tejto správy je zamerať väčšiu pozornosť na osud emigrantov alebo žiadateľov o azyl, podať niekoľko osobitných informácií, začať rozhovory a pripraviť návrhy na následné akcie.

"Od začiatku sveta ľudia si uvedomovali rozdiely medzi národmi": farba, jazyk, náboženstvo, kmene, územie. Všetko toto zohráva úlohu v biblickej vízii "neznámeho", alebo "cudzinca" podľa iných prekladov Biblie.

V 3. kapitole knihy Exodus Boh je predstavený ako ten, ktorý cíti s tými, ktorí trpia... Boh, ktorý chce slobodu pre svoj ľud a ponúka mu novú budúcnosť na zemi, kam ho bude viesť.

V knihe Deuteronomium Boh nám hovorí: *"Majte radi cudzinca, lebo aj vy ste boli cudzincami v egyptskej krajine."* (Dt 10,19)

Kniha Levitikus nám pripomína, že *"cudzinec, ktorý sa bude u vás zdržovať, nech je medzi vami ako domorodec."* (Lv 19, 34)

V liste Hebrejom sa nachádza veľa veršov o božej pozornosti k cudzincovi alebo prisťahovalcovi, ale celý boží súcit je zhrnutý v týchto Ježišových slovách: *"Bol som pocestný a pritulili ste ma"* (Mt 25, 35), alebo v liste Hebrejom prvokresťanský autor im píše: *"Nezabúdajte na pohostinnosť, lebo niektorí takto prijali ako hostí anjelov,...pamätajte na väzňov, akoby ste boli s nimi uväznení, a na tých, čo trpia, veď aj vy sami ste v tele."* (Hebr 13, 2-3)

Naše Konštitúcie 1.2 nám pripomínajú, že "(Prvé sestry) spočiatku sa starali len o chudobných chorých po domoch v mestách i na vidieku. Neskôr, postupne podľa potreby, ošetrovali chorých v nemocniciach, vyučovali dievčatá, starali sa o nájdené deti, o galajných trestancov, o ranených vojakov, o utečencoch, o starcov, o choromyseľných a iných..."

Sv. Vincent v liste predstavenému vo Varšave z júna 1652 opísal prácu sestier: *"Chudobné dcéry kresťanskej lásky oveľa viac slúžia ako vy v telesnej službe chudobným. Každý deň pripravujú a rozdeľujú polievku pre 1300 chudobných v dome Slečny Le Gras a pre 800 prisťahovalcov na predmestí Sv. Dionýza... Iné sestry robia to isté na iných miestach."*

Utečenci, prisťahovalci, obeť vojen a "nežiadúci" boli vždy predmetom pozornosti sestier.

Aj Svätý Otec nás žiada, aby sme videli v cudzincovi, nachádzajúcom sa v nelegálnej situácii, alebo v utečencovi *"novodobú ikonu pocestného, ozbýjaného, doráňaného na ceste do Jericha"*.

Fenomén migrácie

Dnes viac ako inokedy utrápení ľudia, ktorí opustili svoju krajinu, chudobní spomedzi chudobných, sú bezohľadne zneužívaní. Väčšina z nich opúšťa svoju krajinu kvôli konfliktným situáciám, vojnám, v ktorých domy a mestá boli vypálené a ich rodinní príslušníci zomreli. Iní utekajú pred náboženským prenasledovaním alebo kultúrnymi konfliktmi. Mnohí sú postihnutí hladom a prírodnými katastrofami.

Väčšina ľudí v exile prichádza do západných krajín priemyselného sveta hľadať prácu, slobodu a bezpečnosť pre svoje rodiny. Riskujú svoj život, idú za svojím snom, ktorý živia predstavou o týchto krajinách, kde ako dúfajú nájdú ekonomickú prosperitu a slobodu pohybu. V tomto pokuse mnohí strácajú život... všetci zakúšajú pokorenie, zriekanie a často nútený návrat do svojej krajiny.

Keď hovoríme o migrácii národov, chceme hovoriť o mnohých kategóriách podľa medzinárodného merítka.

Žiadateľ o azyl: podľa Ženevskej konvencie je ním každá osoba, ktorá utiekla zo svojej vlasti a prehlasuje potrebu ochrany u kompetentných autorít.

Utečenec: je žiadateľ o azyl, ktorý obdržal buď štatút politického alebo územného azylu.

Dočasný alebo humanitárny pobyt: štatút udelený osobe v cudzej krajine, vydaný na milosť vláde.

Migrujúci/emigrant: osoba, ktorá prechádza z krajiny do krajiny, obyčajne hľadá prácu, alebo kvôli nájdeniu lepšieho zamestnania.

Ilegálny - nezákonný emigrant: osoba, ktorá vstupuje do krajiny a zostáva tam nelegálne.

Vnútorní utečenci: tí, ktorí boli nútení opustiť svoje domovy (prišli o domov vo svojej vlasti), ale ešte nedošli do susednej krajiny. Nie sú pod ochranou medzinárodného zákona ako utečenci a nemôžu žiadať o nijakú ochranu.

V r. 2001 Vysoký komisariát pre utečencov OSN vydal nasledovné štatistiky o počte žiadateľov o azyl v rubrike priemyselných krajín. Prináša upresnenia týkajúce sa pôvodu sťahujúcich sa ľudí a krajín prijatia.

ŽIADOSTI O AZYL, PODANÉ V PRIEMYSELNÝCH KRAJINÁCH		
Krajiny azylu	Hlavné krajiny pôvodu	Celkom
VELKÁ BRITÁNIA	Afganistan, Irák, Somália, Srí Lanka, Juhoslávia	88.300
NEMECKO	Irák, Turecko, Juhoslávia, Afganistan, Ruská federácia	88.290
USA	Mexiko, Čína, Kolumbia, Haiti, Arménsko	86.180
FRANCÚZSKO	Turecko, Konžská demokratická republika, Čína, Mali, Alžírsko	47.290
KANADA	Maďarsko, Pakistan, Srí Lanka, Zimbabwe, Čína	44.040
HOLANDSKO	Angola, Afganistan, Sierra Leone, Irán, Guinea	32.580
RAKÚSKO	Afganistan, Irák, Turecko, India, Juhoslávia	30.140
BELGICKO	Ruská federácia, Juhoslávia, Alžírsko, Konžská dem. rep., Irán	24.550
ŠVÉDSKO	Irák, Juhoslávia, Bosna-Herzegovina, Ruská federácia, Irán	23.520
ŠVAJČIARSKO	Juhoslávia, Turecko, Bosna-Herzegovina, Irák, Macédónsko	20.630
ČESKO	Ukrajina, Moldavsko, Rumunsko, Vietnam, India	18.090
NÓRSKO	Ruská federácia, Chorvátsko, Somálsko, Irák, Ukrajina	14.780
DÁNSKO	Afganistan, Irák, Bosna-Herzegovina, Juhoslávia, Somálsko	12.400
AUSTRÁLIA	Afganistan, Irák, Čína, Indonézia, Fidži	12.370

ÍRSKO	Nigéria, Rumunsko, Moldavsko, Ukrajina, Ruská federácia	10.330
TALIANSKO	Irák, Turecko, Juhoslávia, Šrí Lanka, Somálsko	9.620
NEMECKO	Afganistan, Bangladéš, Irák, Sierra Leone	9.554
ŠPANIELSKO	Kolumbia, Kuba, Nigéria, Sierra Leone, Ruská federácia	9.219
SLOVENSKO	Afganistan, India, Irak, Bangladéš	8.151
POL'SKO	Ruská federácia, Arménsko, Afganistan, Moldavsko, Rumunsko	4.533
GRÉCKO (JAN-SEP)	Irák, Afganistan, Turecko, Pakistan, Irán	2.906
RUMUNSKO	Afganistan, Irak, Somalie, Inde, Iran	2.380
SLOVINSKO	Turecko, Irán, Irák, Juhoslávia, Macedónsko	1.508
PORTUGALSKO	Sierra Leone, Angola, Afganistan, Gambia	192

Poznámka: Tieto štatistiky sa vzťahujú len na žiadateľov o azyl. Treba si uvedomiť, že mnohí emigranti, zvlášť migrujúci robotníci v nelegálnej situácii v každej krajine nie sú zaradení do tejto tabuľky.

Vysoký komisariát pre utečencov OSN (UNHCR) zaisťuje aj ochranu a pomoc iným kategóriám vysťahovalcov alebo ľuďom v núdzi. Pomoc žiadateľom o azyl a utečencom sa týka tých, ktorí sa vrátili do svojich krajín a potrebujú pomoc pri obnove života – miestne kolektívy, ktorých sa priamo týka pohyb utečencov – a môže ísť o narastajúci počet vnútorných utečencov (ľudia, ktorí sú nútení utiecť z domova a zatiaľ sa im nepodarilo dostať sa do susednej krajiny). Nie sú chránení medzinárodným zákonom a nemôžu si nárokovať nijakú pomoc.

Následkom zmeny povahy vojen v priebehu posledných desaťročí: stále viac vnútorných konfliktov nahradilo nezhody medzi krajinami. Preto počet vysťahovalcov v rámci krajiny významne narástol a tento fenomén sa stal v súčasnosti druhou najväčšou starosťou Vysokého komisariátu pre utečencov OSN. Nasledovná tabuľka toto jasne ukazuje v každom kontinente.

**ODHAD POČTU DOTYČNÝCH OSOB POD
MANDÁTOM «UNHCR »**

OBLASŤ	Celkový počet osôb k 1. januáru 2001	Celkový počet osôb k 1. januáru 2002
ÁZIA	8.449.900	8.820.700
AFRIKA	6.060.100	4.173.500
EURÓPA	5.592.400	4.855.400
SEVERNÁ AMERIKA	1.051.700	1.086.800
JUŽNÁ AMERIKA A KARIBSKE OSTROVY	575.500	765.400
OCEÁNIA	84.500	81.300
Celkom:	21.814.200	19.783.100

Poznámka: 20 miliónov osôb v horeuvedenej štatistike nezahŕňa veľký počet vystažovalcov, prechádzajúcich z jednej krajiny do druhej, ktorí legálne hľadajú prácu v určitej krajine, ale musia čeliť veľkej chudobe, spojenej s vykorisťovaním a diskrimináciou v krajine, ktorá ich prijíma. Ďalšia veľká starosť sa týka veku dotyčných osôb. Počet detí, uvedených pod ochranu UNHCR, sa odhaduje na 7,7 miliónov. Sú mladší ako 18 rokov a často ich nesprevádza žiadna staršia osoba.

Profil osôb, opúšťajúcich svoju krajinu

Keď Jozef s Máriou utekali do Egypta s dieťaťom Ježišom, mali veľmi málo údajov o krajine. To isté platí aj pre dnešných žiadateľov o azyl, ktorí prichádzajú do našich krajín. Opúšťajú svoje rodiny, priateľov, krajinu a odchádzajú smerom k neznámemu, často riskantnému osudu. Hneď pri príchode narážajú na prekážky. Mnohí nepoznajú reč, nevedia nič o zákonoch krajiny, aspektoch postupu v právach na azyl. Stretávajú sa s nepriateľstvom, znepokojovaním, vylúčením, predsudkami, rasizmom a diskrimináciou. Žijú v úzkostiach, strachu, ktoré sa prejavujú v psychosomatických symptómoch. Iní prichádzajú so stopami po mučení, fyzickým zlým zaobchádzaním, či znásilnením. Mnohí sa dostávajú do nebezpečia drogujúcich, kupčenia s ľuďmi alebo prostitúciou.

Po prvom šoku od príchodu môže realita ešte zhoršiť ich problémy. Tí, ktorí nemajú povolenie k práci, upadajú do znechutenia, depresie a spoločenskej izolácie. Sociálne pravidlá môžu byť narušené, napr. so ženami sa môže zaobchádzať rovnocenne ako s mužmi. U žiadateľov o azyl narastá chudoba. Stále žijú v strachu, že budú jedného dňa vyhnaní až do dňa, kedy je ich žiadosť vzatá do úvahy.

V určitých krajinách existujú strediská prechodnej väzby pre mladistvých. Vláda vedie politiku decentralizácie a uskutočňuje všetko tak, aby byty boli ďaleko od seba, ďaleko od hlavného mesta. Prijíma opatrenia so zámerom čo najviac znížiť cestovanie. Žijú v nezdravých bytoch s neprimeranou zdravotnou úhradou, bez výhod integrácie, školstva a možnosti pracovať.

Európsky zákon

Mnohé obyvateľstvo je ochránené rôznymi chartami alebo dohodami medzi krajinami a vo vnútri každej krajiny. V súčasnosti v Európe sa vytvára hnutie, smerujúce k zosúladeniu legislatívy, týkajúcej sa migrujúceho obyvateľstva. Európska únia (EÚ) zohráva dôležitú úlohu pri vypracovaní zákona, ktorý bude kontrolovať politický azyl prostredníctvom členských štátov. Od Maastrichtskej dohody v r. 1993 Európska únia pracuje na vytvorení širokého európskeho územia slobody, bezpečnosti a spravodlivosti.

Amsterdamská dohoda prevzala štafetu v r. 1999 rozšírením úlohy o súlad predpisov a praxe, použiteľných i pre žiadateľov o azyl do r. 2004. Vrcholným zámerom predpisov EÚ, týkajúcich sa politického azylu je, aby žiadatelia mohli požiadať o azyl len raz vo vnútri krajiny EÚ. Možnosti obdržania štatútu utečenca a postup pri vybavovaní prípadov by mali byť rovnaké v každej krajine.

V praxi to znamená, že zákony sa stávajú stále viac obmedzenejšie a menej prijateľné pre emigrantov. Nie je to len európsky fenomén, ale platí aj v iných krajinách sveta.

Inštitúcia, určená za "management of migration", uvádza do praxe veľmi obmedzené národné predpisy, týkajúce sa emigrácie, ktoré obmedzujú počet prisťahovalcov s povolením pobytu, uľahčujú návrat ľudí bez dokladov do pôvodnej krajiny, tolerujú celkové presťahovanie tým, ktorým boli zamietnuté práva azylu podľa

rýchlych súdnych pojednávanií a posilnenie kontrolného mechanizmu hraníc.

Aby sa zamedzilo utečencom utiecť z miest ich prenasledovania a dostať sa do ochrany krajín západnej Európy, bol zavedený veľmi reštrikčný režim vydávania víz, ako aj sankcie za prepravcov – ilegálnych sprievodcov a použitie predpisov nazvaných "safe third country", spolu s návrhmi týkajúcimi sa "zriadenia krajov na ochranu utečencov", určením "miest bezpečnosti" a zaistením podpory na "právo na pobyt", vyhlásením návrhov na vytvorenie nových prekážok (Európska rada pre utečencov a exulantov, október 2000).

Média

Média zohrávajú dôležitú úlohu pri informovaní verejnosti o žiadateľoch o azyl, utečencoch, či migrujúcich robotníkoch, Často sú predstavovaní ako prekážka, ktorej treba čeliť; ako tí, ktorí zaberajú prácu domáceho obyvateľstva a využívajú sociálne dávky hostujúcej krajiny. V úradných prejavoch vlády, politikov je tendencia považovať žiadateľov o azyl a migrantov za hrozbu pre Európsku úniu a označovať ich za ilegálnych alebo za falošných žiadateľov o azyl.

Existuje len málo vhodných príležitostí, ktoré by umožňovali dať vyniknúť pozitívnym aspektom inter – kulturalizmu. Dcéry kresťanskej lásky majú za úlohu prinášať "radostnú zvesť" ľuďom a zdôrazňovať nutnosť zbavovania sa predsudkov. Máme teda považovať integráciu emigrujúceho ľudu v našich krajinách za pozitívny rozvoj a nie za prekážku.

Úlohy

Je veľa rozmanitých a dôležitých úloh. Ak sú rozdelené podľa vládnej politiky, možno spomenúť: legálne otázky, ľudské práva, azyl, obhajoba, nátlakové skupiny, ochrana, integrácia, víza a pracovné povolenia, komunikácia, zamestnanie, školenie, zdravie a výživa, terapeutické problémy, služby deťom a rodine, osamelí mladiství, média, pobytové strediská, úcta k rozdielom, väzba, ekonomické problémy, kritika vládnej politiky...

Návrh smeru činností

V osobnej rovine

- Informovať sa, rozvíjať záujem a zodpovednosť v tejto oblasti našej misie
- Uznať vlastný strach, predsudky a správanie.
- Nepovažovať osobu za hrozbu, ale za hosťa, ktorý sa stal – donútený okolnosťami – osobou, hľadajúcou azyl alebo prácu v našej krajine.
- Podporovať úctu ku kultúrnej, náboženskej a etnickej rozdielnosti.
- Návšteva/priateľstvo – svedčiť o charizme a evanjeliových hodnotách: "bol som pocestný a prijali ste ma"?
- Usilovať sa o väčšiu otvorenosť, pochopenie a prijímanie cudzincov medzi nami.
- Navštevovať chorých alebo väzňov, zapojiť sa do práce v pobytových strediskách, jazykových kurzoch, atď'...

V provinciálnej rovine

- Uprednostniť potreby cudzincov a vzbudiť uvedomenie si ťažkostí žiadateľov o azyl a utečencov.
- Prednostná úloha provincie: postaviť sa proti zneužívaniu ľudí.
- Zaviesť systém šírenia informácií v provincii a medzi ostatnými.
- Byť v spojení s poskytovanými službami Cirkvou, napr. Biskupská komisia pre emigráciu: deklarácia pre utečencov a žiadateľov o azyl.
- Používať existujúce zdroje v provincii, napr. skupina/komisia spravodlivosti.
- Zaviesť sieť spojenia v rámci vincentskej rodiny (VR) a s inými národnými inštitúciami a nevládnymi organizáciami.
- Podporiť tvorbu pobytového strediska v každej provincii.
- Podporiť deti a mladistvých, zvlášť v zdravotníckej, školskej a jazykovej oblasti.

- Pomáhať pri tvorbe lepších životných podmienok: ubytovanie, strava, zdravie.
- Pomôcť žiadateľom o azyl v zákonných administratívnych krokoch.
- Podporovať vyučovanie a formáciu sestier pre službu emigrujúceho obyvateľstva.
- Vytvárať príležitosti k evanjelizačným a ekumenickým stretnutiam; rozvíjať pochopenie pre dialóg s náboženstvami.

V medzinárodnej rovine

- Vytvárať spojenie medzi humanitárnymi organizáciami, napr. Amnesty International, Európska rada pre utečencov a exulantov, UNHCR, Jezuitská pomoc utečencom, internetová stránka VR.
- Oživiť vo VR pozornosť k žiadateľom o azyl a utečencom v takej forme, akou bola minulý rok kampaň "boj proti hladu", ktorú podporil P. Maloney.
- Zorganizovať medzinárodné stretnutie v Paríži na tému emigrácia (utečenci, žiadatelia o azyl, migrujúci robotníci).
- Používať internetovú stránku VR a Ozveny pre informovanie Spoločnosti.
- Zaviesť do programu formácie seminárskych sestier a postulantiok, ako aj do programov formácie vo všeobecnosti témy emigrácie a migrácie.
- Vydať zbierku DKL, VR (osôb, s ktorými možno naviazať kontakt) v každej krajine.
- Uľahčiť výmenu personálu v každej provincii.
- Zvážiť vytvorenie medzinárodnej komisie alebo strediska pre migráciu a misiu (napr. v misijnom stredisku v Paríži) s osobami, určenými provinciami pre "kontakt". Tieto osoby by boli odborníkmi v oblasti EÚ, legislatívy, sociálnej politiky, jazykov, ekonómie.

- Zabezpečiť osobitnú dokumentáciu pre medzinárodnú komunitu, kde by sa nachádzali informácie o krajinách azylu, ich politike a o krajinách, z ktorých prichádzajú žiadatelia o azyl.
- Naliehať na zrušenie medzinárodných dlhov, podporovať spravodlivý obchod, osvojiť si poznatky o mechanizmoch mondializácie a jej dôsledkoch (prispievať k vytvoreniu spravodlivejšieho sveta).

Z á v e r

Odpovede z európskych provincií nám jasne poukazujú na fakt, že všetky provincie už veľa pracovali pre migrantov prostredníctvom pobytových stredísk, iniciatív formácie, poskytovaním zdravotníckych a výchovných služieb.

Prostredníctvom týchto odpovedí vidíme tvorivosť a veľkodušnosť. Stretnutie európskych vizitátoriek dalo spoznať veľkú starosť vzhľadom k fenoménu migrácie, ktorý narastá a znášanému utrpeniu množstva migrujúceho obyvateľstva. Ako medzinárodná spoločnosť cítime naliehavú túžbu lepšie odpovedať na túto výzvu.

Generálne zhromaždenie je príležitosťou k väčšiemu uvedomeniu si spoznaných problémov, k zapojeniu celej Spoločnosti do štúdie príčin a k hľadaniu odpovedí na problémy migrácie, k prejavu solidarity na pomoc a rozriešenie tohto naliehavého problému súčasnej chudoby.

Táto správa nie je úplná. Je krátka, ale stačí k stimulácii svedomia delegátok zhromaždenia, k vzbudeniu pohovorov, k povzbudeniu k solidarite, k nájdeniu primeraných odpovedí. Najdôležitejšie je povzbudiť delegátky zhromaždenia k začatiu debaty na túto tému a hľadaniu tvorivých odpovedí v ich provinciách.

Úprimne ďakujeme všetkým provinciám za zaslanie odpovedí na dotazník a skupine sestier, ktoré dokončili túto správu.

Sme si vedomé, že tento fenomén nie je len európsky, ale sa týka všetkých provincií. Je to buď preto, že žijeme v krajine, ktorá prijíma veľký počet migrantov, alebo preto, že z našej krajiny z ekonomických, sociálnych alebo politických dôvodov veľký počet obyvateľov odchádza a hľadá útočisko v iných krajinách.

POUŽITÁ LITERATÚRA A ÚŽITOČNÉ ADRESY:

Konštitúcie Spoločnosti: K 1.2, 1.7, 1.8

Sväté Písmo : Ž 137, Lv 19-34, Mt 25-35, kniha Rúth, Dt. 10,19, Sv. Paul
Pápež Ján Pavol II.: www.vatican.va

Biskupi USA : www.nccbuscc.org

Vysoký komisariát pre utečencov OSN : www.unhcr.ch

Amnesty international /"Kresťania ľuďom v núdzi"/: www.amnesty.org

Jezuiti na pomoc utečencom : www.jrs.net/www.irseurope.org
CP 6139 Roma Prati, ITALIE

Ochrana ľudských práv : www.hrw.org

Adresa do USA:

350 Fifth Avenue, 34th floor,
New York, 10118, NY
U.S.A.
Fax : +1 212 736 1300

Adresa do Belgicka:

Rue van Campehout,
1000 Bruxelles
Belgique
Fax : +32 2 732 0471

Národné rady pre utečencov: : www.refugeecouncil.org.uk
www.refugeecouncil.org.au

Medzinárodný červený kríž a Červený polmesiac : www.redcross.int

Medzinárodná komisia Červeného kríža : www.icrc.org

Medzinárodná federácia Červeného kríža
a spoločnosti Červeného polmesiaca : www.ifrc.org

Európska rada pre utečencov a exulantov : www.ecre.org

Adresa vo Veľkej Británii:

Stapleton House,
Clifton Centre, Unit 22
110 Clifton Street, London

EC2A 4HT
United Kingdom
Fax : +44 207 729 5141
Adresa v Belgicku:
Rue Belliard, 205 Box 14
1040 Bruxelles
Belgique
Fax : +32 2 514 5922

Medzinárodný utečenec : www.refugeesinternational.org

Utečenci vo svete : www.worldrefugee.com

Platforma pre medzinárodnú kooperáciu migrantov bez dokladov :
www.picum.org

"Malý zámok" : www.petitchateau.be

Niekoľko otázok položených zhromaždeniu

- 1) Po prečítaní a úvahe nad touto správou, ktorou výzvou by sa mala nechať osloviť Spoločnosť?
- 2) Čo by mohla urobiť vaša provincia pre migrantov vzhľadom k určitým, tu vyzdvihnutým problémom, :
 - pred odchodom z ich pôvodnej krajiny?
 - ako krajina, ktorá prijíma migrantov (žiadateľov o azyl, bez dokladov, utečencov, migrujúcich robotníkov) ?
- 3) Čo by ste konkrétne navrhli?
- 4) Ktoré akcie by mimoriadne podporili tieto návrhy na medzinárodnej rovine Spoločnosti ?

Sestra Marie-Thérèse CASTELEIN z Belgicka,
Sestra Catherine MULLIGAN, vizitátorka Írska,
Sestra Alžbeta VOLOŠINOVÁ zo Slovenska
zástupkyne Európskej komisie pre migrantov.

Internetová stránka dcér kresťanskej lásky

Sestra Alicia MUÑOZ
10. júna 2003

Keď mi navrhli predstaviť generálnemu zhromaždeniu internetovú stránku Spoločnosti, moja prvá reakcia bola otázka, ktorú som si položila: čo môžem povedať sestram zhromaždenia? Som si istá, že ju poznajú lepšie ako ja. Potom som si pozrela na počítač stránky a videla som, že počet návštev stránky nedosiahol ešte 22 000, teda niektoré sestry ju ešte nepoznajú. Neprekvapuje ma to, lebo svet uteká a my máme veľa práce. Táto úvaha ma presvedčila.

Stránka? Pranie Cirkvi!

Svätý Otec a Pápežská rada pre sociálnu komunikáciu viackrát pripomínali tento prostriedok komunikácie.

Pápež 1. marca 2002 v posolstve pre plenárne zhromaždenie tejto Pápežskej rady, zídenej nad témou *"Masmédia a nová evanjelizácia: súčasná činnosť a programy do budúcnosti"*, prevzal túto myšlienku a naliehal na stálych výzvach Cirkvi k používaniu komunikačných prostriedkov. O internete povedal: *"Pred nami je úloha nájsť prostriedky, ktoré dajú Cirkvi istotu, že jej hlas nie je okrajový alebo nepočuteľný v oblasti moderných masmédií... Krista treba vo svete ohlasovať, a preto Cirkev musí vstúpiť do tohto veľkého fóra masmédií odvážne a s dôverou."*

Pápež hovoril aj o 2 ďalších dokumentoch nedávno vydaných Pápežskou radou: *"Etika na Internete"* a *"Cirkev a Internet"*, ako dôkaz tvorivosti a odbornej skúsenosti členov tohto dikastéria. Zdôraznil, že *"práca Cirkvi spočíva v hľadaní takých prostriedkov, ktorými by Kristus mal vplyv na tento nový svet so všetkými jeho príslubmi a otázkami"*. *Toto vyžaduje podporu autenticky ľudskej etiky a solidarity medzi národmi"... "Evanjelium žije stále v dialógu*

s kultúrou... ak sa Cirkev vzdiali od kultúry, Evanjelium zanikne." Účastníkov vyzval: "Nebojte sa vstúpiť do kultúry komunikácie a súčasnej revolúcie informácie. Pre Cirkev je dobrodružstvom predstaviť svetu pravdu o Kristovi so všetkými jeho prísľubmi, hľadaním a otázkami."

Vatikán sa v roku 1996 napojil na Internet otvorením vlastnej stránky www.vatican.va. Uverejnil tisíce dokumentov a pápežových prejavov. Vstup má tri servery nazvané: Rafael, Michal a Gabriel. Pápež intervenoval do kybernetického (virtuálneho) priestoru v roku 1998; miliarda katolíkov ho mohla počúvať a vidieť pri modlitbe nedeľného Anjel Pána, jeho stredajšie audiencie na internetovej stránke Vatikánu.

Keď sa prezident Pápežskej komisie pre spoločenské komunikácie, Mgr. John P. Foley, obrátil na generálne zhromaždenie OSN na tému "**Používanie technológií informačných prostriedkov pre rozvoj**", 17. – 18. júna 2002, hovoril na tieto slová: "Svätá Stolica sa teší, že valné zhromaždenie OSN zorganizovalo stretnutie na štúdium informácie a používanie technológie pre rozvoj. Je jasné, že Svätá Stolica pozorne sleduje ľudský a morálny obsah tohto rozvoja."

Dôležitosť Internetu ako komunikačného prostriedku

Podľa štúdie Inštitútu Pew z decembra 2001 bolo v USA približne 59 miliónov Američanov, ktorý každý deň vstupovali na Internet a 28-im miliónom slúžil na vyhľadávanie informácií duchovného aspektu a k spojeniu sa s druhými ľuďmi na ceste viery. Týchto nazývame "náboženskými fanúšikmi internetu". Správa uvádza, že osôb, ktoré dostali náboženskú alebo duchovnú informáciu, je viac ako tých, ktorí používajú informačnú sieť na predaj na dražbu, pracovné záležitosti, telefonáty. Internet nepoužíva len mládež, ale aj veľký počet dôchodcov. V úzkom spojení s našou charizmou vidíme, že pápež pri úvahe o masmédiách hovorí v *Redemptor Hominis*: "Technologický pokrok kladie najdôležitejšiu otázku a to, či výsledkom tejto technológie je každý človek lepší, t. j. zrelší z duchovného pohľadu, vedomejší si svojej ľudskej dôstojnosti, zodpovednejší, otvorenejší voči ostatným, zvlášť k slabším a najchudobnejším, lepšie disponovaný dávať a pomáhať všetkým."

Spoločnosť

V dňoch 17. – 19. januára 2000 P. Maloney po prvýkrát zvolal zodpovedných alebo budúcich zodpovedných vedúcich rôznych skupín vinčentskej rodiny (ďalej VR). Povzbudzoval ich, aby kládli väčšiu dôležitosť stránke VR s práním, aby každá vetva tejto rodiny mala svoju stránku. 25. januára 2000 bola otvorená stránka VR na Internete. V úvodnom liste náš generálny predstavený povedal: *"Hlavný cieľ tejto stránky je služba chudobným. Preto sa pokúša byť nástrojom komunikácie k výmene informácií, k delbe zo života na rôznych kontinentoch, k podávaniu formačného materiálu, k zjednoteniu našich síl pri realizácii spoločných projektov, jasne a rýchlo dať počuť hlas chudobných."*

Stránka bola vytvorená ako dynamický prostriedok, ktorý umožňuje všetkým, ktorých sa týka, konať počúvaním, informovaním sa, komentovaním, podávaním návrhov, ponukou pomoci... Treba poďakovať P. Johnovi Freund, zodpovednému za stránku VR www.famvin.org, vždy ochotnému nám pomôcť, zvlášť pri organizácii stretnutia v New Yorku v auguste 2001 v spolupráci s Univerzitou sv. Jána (patrí do správy Lazaristov), kde sa zišlo na formačnom stretnutí 50 členov VR.

Na začiatku sme boli požiadaní o zaslanie mesačnej účasti na www.famvin.org - vstupná brána VR. Od septembra 2000 Spoločnosť posielala každý mesiac články v troch jazykoch, aby tak predstavila Spoločnosť a dala počuť hlas chudobných. 27. septembra 2002 bola vytvorená vstupná brána Spoločnosti v troch jazykoch: anglicky, španielsky a francúzsky. Ak ju poznáte, mohli ste skonštatovať, že je veľmi jednoduchá. Len niekoľko mesiacov je v zábehu. Dúfame, že sa zlepší s Božou pomocou a vaším príspevom. V úvodnom slove Matka Elizondo dobre vyjadrila zámer Spoločnosti: *"Vitajte na medzinárodnej stránke Spoločnosti DKL sv. Vincenta de Paul. Masmédia nám dávajú možnosť informácií a vytvárať spojenie v svetovej rovine, čo bolo doteraz nepredstaviteľné. Prajeme si využiť túto úžasnú príležitosť, ktorú nám ponúka Internet. Chceme tak podporiť kultúru dialógu, spoluúčasti a solidarity vzhľadom k cieľu Spoločnosti, ktorým je služba Kristovi v chudobných. Internet nám pomôže v našej úlohe, ktorou je ukázať Kristovu milosrdnú a láskavú tvár tým najopustenejším. Bude tiež dobrým nástrojom: byť hlasom pre tých, ktorí nemajú hlas vo svete. Podnecuje nás láska Ježiša Krista! Prajeme vám peknú návštevu!"*

Stránka: www.filles-de-la-charité.org

V pozadí znie anglická pieseň: "*Tu som, Pane, pošli ma*". Spieva ju zbor strednej školy "Božského Srdca" zo San Francisco z USA. Keď sme žiadali o dovolenie použiť túto hudbu, riaditeľ odpovedal: "Dávam vám nielen povolenie, ale je to pre nás aj česť." Nedávno prišli študenti tohto zboru spievať aj do našej kaplnky.

Tri zástavy vstupnej brány označujú tri jazyky, v ktorých vydávame články. Kliknutím na jednu z nich prechádzame na prvú stránku každého jazyka.

V každom jazyku

Na prvej stránke je obsah brány zhrnutý do spojitostí, aby čitateľ mohol vedieť, kto sme, čo robíme a dôvody našej činnosti.

V ľavom okraji

- a) v hornej časti je náš *znak* s emblémom "Spoločnosť DKL"
- b) dátum každého dňa
- c) *nápis* v súvislosti s obsahom stránky (najčastejšie je použitý "Caritas Christi urgent nos").
- d) *spojitosti* s predstavovanou stránkou, keď obsahuje viac správ
- e) *počet* návštevníkov stránky: asi 16 000. Počas GZ počet pozoruhodne narástol.
- f) *spojitosť* so stránkou *vincentskej rodiny* v každom jazyku.
- g) *spojitosť* so stránkou *Vatikánu*.
- h) *pošta*: dáva možnosť čitateľom, aj sestrám, napísať komentáre, prispieť správami, atď.

Došlá pošta pochádza od sestier, členov VR, od mnohých osôb, ktorí sú v kontakte s nami, alebo chcú nejakú informáciu. Mnohí oceňujú našu nádhernú charizmu, iní nás povzbudzujú v práci, niekedy dostávame opravu textov, za čo sme úprimne vďační.

V pošte nachádzame aj žiadosti o finančnú pomoc, v nejakej konkrétnej potrebe alebo akcii. Tieto prosby odovzdávame generálnemu ekonomátu.

Ďalšie osoby, ktoré majú v rodine dcéru kresťanskej lásky, chcú vedieť informácie o nej. Jedna sestra zo sekretariátu nám

pohotovo poskytuje žiadané informácie. Aj bývalí žiaci sestier chcú s nimi nadviazať kontakt.

Napokon nám píše mládež, pretože chcú pracovať v službe chudobným ako dobrovoľníci.

Na úvodnej stránke

- Na obrázku je *zemeguľa* so svetielkami, symbolicky predstavujúcimi Pánovo svetlo a náš život modlitby; *naši zakladatelia*, náš *znak* a jedna *sestra* v službe.
- Nadpisy *obsahu* stránky
- Obrázok predstavujúci *začiatky Spoločnosti v Paríži a jej rozšírenie* vo svete
- Charta* dcér kresťanskej lásky
- Krátke oboznámenie: *kto sme* (so spojením: viac informácií)
- Správy*. Táto časť je pravidelne doplňovaná.
- Archívy* predchádzajúcich publikácií.

Obsah má 5 hlavných stĺpcov:

Kto sme?	Poslanie	Spoločenstvá	Informácie	Kde sme?
Charizma	Deti	Vincentská rodina; niekoľko projektov; svätí a blahoslavení	Správy	Vo svete
Duch	Mládež	Katarína Labouré	Archívy	Afrika
Modlitba	Starí ľudia	Alžbeta A. Seton	Angola	Severná Amerika
Začiatky	Žena	Justín de Jacobis	Balombo	Južná Amerika
Zakladatelia	Chorí	F.Régis Clet	Chat	Ázia
Renov. 2003 (Gen.Predst.)	Utečenci	J.Gabriel Perboyre	Fórum	Európa
	Vystaňovalci	Frederik Ozanam (spojenie s SSVP)	Spojenie	Océania
	Väzni	J.A. Thouret	Zhromaždenie	Rue du Bac
	Misie		Medzi nami	
	Spoločne proti hladu (spoločný projekt VR)		Súkromná časť	

V rubrike "*Vincentská rodina*" máte informácie o jej projektoch, jej blahoslavených a svätých, ako aj aktualitu: vo Francúzsku – uznanie čnosti a zázraku sestry Rozálie, správy o jej blahorečení; v Brazílii – zahájenie kauzy sestry Lindalvy Justo de Oliveira.

V rubrike "*Informácie*" nájdete spojenie s ďalšími stránkami dcér kresťanskej lásky, Cirkvi, akou je stránka Vatikánu alebo diecéz, adresa stránky vincentskej rodiny www.famvin.org.

V rubrike "*Kto sme?*" objavíte adresy provinciálnych domov, počet komunít a sestier.

Verný odraz Spoločnosti na stránke Internetu si vyžaduje aktívnu účasť každej vizitátorky a jej provincie.

Preto rátame s vašou spolupracou pri zasielaní správ: o katastrofách a sile solidarity, apoštolských skúsenostiach, nových službách, o strenutiach na rovine provincie, medzi viacerými provinciami alebo s VR, návštevy generálnych predstavených.

Prosíme, aby články boli čo najkratšie, s dobrými fotografiami, ktoré ilustrujú správu (s dovolením skrátiť články, ak je potrebné).

Z listov sestier, či iných osôb čítame poďakovanie za správy, zvlášť keď už poznajú dotyčné miesta. Napr. jedna americká sestra, ktorá žila v Angole bola veľmi povzbudená, keď videla pokrok v misii a rodiace sa povolania. Iná, ktorá slúžila v Rwande počas vojny, opísala svoju radosť, ktorú prežívala na diaľku z otvorenia nového provinciálneho domu. Alebo: dobrovoľník, ktorý kedysi pracoval v Betleheme, ďakoval za stránku z opisu Vianoc, atď.

Ak máte vo vašej provincii svoju stránku, neváhajte a dajte nám vedieť jej adresu. Pousilujeme sa preložiť vaše články do iných jazykov, aby čo najväčší počet sa mohol tešiť, alebo prežívať s vami utrpenie.

Očakávame vaše názory a návrhy a už teraz vám za ne ďakujeme.

Sestra Alícia MUÑOZ
dcéra kresťanskej lásky

Predstavenie internetovej stránky kaplnky Zázračnej medaily

Skupina, pracujúca
na príprave stránky o kaplnke
12. júna 2003

Večer, venovaný predstaveniu internetovej stránky o kaplnke, bol príležitosťou na rýchly náčrt obrazu celkovej pastorácie, na priblíženie organizácie rôznych úsekov v službe pútnikom, ktorých je denne asi 5000, rôzneho postavenia a zo všetkých kontinentov.

Pastoračná skupina kaplnky

V službe poslania kaplnky pracuje asi 60 osôb na plný alebo čiastočný "úväzok": laickí dobrovoľníci, kňazi Misijnej kongregácie, dcéry kresťanskej lásky každého veku. Bez rozdielu zodpovednosti každého, všetkých vedie misionársky duch a ten je zakorenený v duchovnej dynamike, vlastný tomuto vincentskému mariánskemu miestu. Ich služba je charakterizovaná **3 evanjelióvymi postojmi**:

- **pozornosť**: *Mária venovala čas stretnutiu s Katarínou.*
- **spolupráca**: *Mária potrebovala Katarínu.*
- **spoločenstvo**: Mária pozýva všetky svoje deti bez rozdielu: "prichádzajte k tomuto oltáru".

Evanjeliová hĺbka posolstva z r. 1830

Panna Mária v kaplnke necháva odznieť, akoby priamo, hlavné body kresťanského života:

- **budovať v Cirkvi spoločensvo**: byť bratmi a sestrami ľudí, ktorí sú vo svete, rešpektovať ich reč, kultúru, prijímať ich takých, akí sú, vytvárať spojenie medzi všetkými národmi.

- **Zvýšiť pozornosť voči tým, ktorí trpia.** Toto pútnické miesto je miestom stretnutia pre smädných po nádeji, kde sa prijímame a sme pozorní voči druhým, ktorí sú rozdielni od nás.

- **Zažiť skúsenosť Ježiša Krista:** Mária je tu, aby nám ukázala, ako prijať Krista v našom živote, ako žiť s ním, ako ho odovzdávať druhým.

- **Zažiť Cirkev:** žiť sviatosť zmierenia, Eucharistiu, modliť sa meditatívne ruženec, modliť sa liturgiu hodín – večery spolu s miestnou komunitou, s živým spoločenstvom, nie s vybranými bratmi a sestrami, ale s tými, ktorí sú mi daní, zverení.

Mimoriadne stretnutia Kataríny s Pannou Máriou nás vedú k novému životu. Kontemplovať P. Máriu spolu s Katarínou znamená nechať sa viesť do takej istej duchovnej skúsenosti, vystaviť sa milosti, ktorou ju zahrnula P. Mária. Pastoračná skupina sa pokúša s týmto vnútorným dynamizmom povzbudzovať každý deň duchovnosť spoločenstva, aby prispela svojím spôsobom k budovaniu novej Zeme, ktorú Panna Mária drží v rukách.

Pastoračné aktivity

Rôzne aktivity, navrhované skupinou, sú prostriedky dané k dispozícii pútnikom, ako aj spôsob, ako urobiť z kaplnky miesto načerpania, zmierenia, formácie, evanjelizácie pre mužov a ženy našej doby.

- informačno – formačné stretnutia pomocou audiovizuálnych montáží, prednášok, spoznávaním kaplnky za pomoci vysvetliviek sprievodcu... odpovedajú na smäd po poznávaní dnešných pútnikov, v spoločnosti, ktorá má viac voľného času.

- duchovná trasa na určitú tému, a to raz za mesiac v trvaní 1 hodiny, vo veľmi pružnej forme: netreba sa zapisovať, vstup voľný.

- osobitné návrhy pre mládež: liturgická animácia, úvahy – formácia, projekty služby... konkrétne cesty, ktoré sa vpisujú do pastorácie povolání.

- pre deti: "univerzita pre 4-6 rokov" navrhuje raz za mesiac tzv. "prebudenie viery".

- mesačný bulletin a Zápisník kaplnky obsahujú úvahy a modlitby pútnikov. Staré a choré sestry sa aktívne zúčastňujú v tejto službe vkladáním medailí do vrecúšok a skladáním bulletinov.

- výročná púť do Fain-les-Moutiers, ktorá spája modlitbu so spoločenstvom po stopách sv. Kataríny.

- trídium sviatku zázračnej medaily v novembri a ďalší v máji alebo v októbri Združenia zázračnej medaily – mimoriadne obohacujúce sviatky pre všetkých.

- v aleji kaplnky sa nachádzajú priestory, ktoré umožňujú prijímať pútnikov vzhľadom k ich očakávaniam. Medzi nimi sa nachádza vinčentský priestor, kde môžu spoznávať rôzne skupiny vinčentskej rodiny.

- do výkladu vkladáme k dispozícii všetkých posolstvo vo forme pohľadníc, kníh, modlitieb, obrázkov, a pod.

- všetky druhy pošty, vrátane mailu, prinášajú úmysly z celého sveta (je zavedená stála služba pri telefóne).

Je dôležité zdôrazniť vedenie kňazov Misijnej spoločnosti v službe liturgie, modlitbe ruženca, vysluhovania sviatosti zmierenia, ako aj v službe pastoračnej animácie. Každé dva mesiace skupina sa schádza večer k práci a k modlitbe: večery, večera, potom je čas na rozhovor, informácie a úvahu. Toto stretnutie sa koná raz na ulici du Bac a raz u Lazaristov. Správa z neho je komunikovaná všetkým členom pastoračnej skupiny a rôznym skupinám Materinca. Raz za rok, v septembri, skupina trávi dva dni v l'Haÿ-les-Roses /laj le roz/, aby zanalyzovala uplynulý rok a pripravila program do budúceho roku.

Ľudia majú radi svätyne, sú pre nich odrazovým mostíkom do ich každodenného života. Už niekoľko rokov možno poznamenať novú vec: stretnutie s mohamedánmi. Niektorí z nich smerujú ku katechumenátu. Panna Mária zohráva osobitnú úlohu v dialógu s inými náboženstvami.

Internetová stránka kaplnky

Panna Mária drží v rukách zemeguľu, ktorou nám môže okrem iného pripomínať, že kaplnka je **priestorom pre "virtuálnych pútnikov" celého sveta.**

Internet sa stal pre všetkých jedným z nástrojov novej evanjelizácie. Týmto spôsobom Mária vstupuje do života ľudí. Oficiálna stránka kaplnky Panny Márie zázračnej medaily má dlhý názov, ale to nie je vada, ako by sme si mohli myslieť, ale výhoda: je nemožné splietť si ju s inou!

Vstupná brána stránky predstavuje 2 poglobule s medailami, ktoré žiaria ako hviezdy. Medaila je ako tlčúce srdce, predstavuje nám dve srdcia, Ježišove a Máriine, prítomné vo svete a bijúce pre neho. Tu môže čitateľ otvoriť bránu šiestich kapitol:

- päť z nich sú stabilné a tvoria základ stránky: komentovaná návšteva kaplnky v 15-tich etapách (stačí stlačiť na "diamanty alebo hviezdy"; opis zjavení a ich odkaz; medaila s jej tromi vlastnosťami: zázračná, žiarivá, bolestná; skrytý život Kataríny Labouré; dejiny Vincentskej rodiny: sv. Vincenta a sv. Lujzy až po dcéry kresťanskej lásky v súčasnosti, nezabudlo sa ani na ostatné vetvy VR.

- dve ďalšie kapitoly obsahujú "pohyblivé rubriky". Okrem informácií o živote kaplnky a pútiach, v kalendári sa nachádzajú tiež dokumenty na čítanie, "čo sa týka...", mariánska modlitba a "ruženec kaplnky".

Internet – vývojový činiteľ

Kaplnka nečakala, kým začne fungovať Internet...

Už skoro sto rokov sa tu evanjelizuje putujúci ľud, ktorého zbožnosť tvorila predmet Direktória v Ríme pred niekoľkými mesiacmi: *Direktórium o ľudovej zbožnosti a liturgii*.

Už sto rokov sem prichádza putujúce, rozmanité a anonymné obyvateľstvo moderných veľkomiest, o evanjelizácii ktorých sa hovorilo vo Viedni, v máji t. r. na medzinárodnom európskom kongrese.

Pred viac ako sto rokmi umiestnili do kaplnky sochu Panny Mocnej, tak očakávanej sv. Katarínou. Socha nás pozýva, aby sme sa zapojili do duchovného zápasu, aby sme s láskou niesli k Bohu svet, už zachránený jeho Synom. Či nie je pre naše 21. storočie Panna so zemeguľou obrazom zápasu viery, nádeje a lásky?

Napokon prišiel Internet...

Internet je výzvou v čase a priestore. Stránka ako otvorené okno kaplnky umožňuje dať nazrieť, počuť a čítať celému svetu to, čo ponúka veriacim a pútnikom na ulici du Bac. Už niet ani dňa, ani noci, ani severu, ani juhu, ani východu, ani západu.

Internet je všetko pre všetkých. Stránka umožňuje prístup k informácii a formácii mužov, žien, mládeže, detí, ľudí všetkých kategórií, všetkých vrstiev, všetkých krajín.

Internet je uvoľnená iniciatíva: "kultúrna" produkcia nie je už rezervovaná odborníkom, je otvorená amatérom v pravom zmysle, tým, čo milujú... Láska je vynaliezavá...

Internet je náročnou komunikáciou, ktorá má päť zlatých pravidiel: jasnosť, rýchlosť, jednoduchosť, kvalita, medzinárodnosť. Tieto pravidlá platia aj pre súčasnú evanjelizáciu.

Pre nás, kresťanov, je Internet výzvou k záväzku. Ján Pavol II. to pripomenul mládeži v Madride 3. mája 2003: *"Evanjelizácia nie je rezervovanou oblasťou, je to úloha nás všetkých... Laici majú dôležitú úlohu."*

K ohlasovaniu evanjelia v súčasnosti sú stále užitočné zbrane, navrhované svätým Pavlom: opasok, brnenie, obuv, štít, prilba, meč... ale zabudol... počítač... Ani tí najväčší nemyslia na všetko!

V tejto kaplnke Svätá Panna nám dala medailu. Dnes kaplnka dala Internet medaile preto, aby v každej chvíli a všade vo svete každý človek bol na Máriinom srdci...

Medaila, kaplnka, Internet... a vy!

Na záver je tu krátka báseň:

Zrodila sa v kaplnke,
plavila sa po moriach,
dotkla sa toľkých srdc.
Ktorý prostriedok bude lepší?

Medaila putovala,
ale kaplnka nikdy...
s Internetom áno,
máte ju v celom svete!

Internet nás zväbil,
už žiari do noci.
Neuveriteľné! Tento vynález
bude rásť s Máriou,

pod jej vedením bude viesť
boj proti hadovi,
a zjednotí utekajúci svet na jej
milujúcom srdci, tak ako ona.

Vždy evanjelizovať,
poučovať, kázať, modliť sa,
v službe pravdy,
čo nesie Nepoškrvená.

Ako novodobí traja králi
nesieme obrazy, informácie
k nohám nášho Pána
za cenu ťažkej práce.

Milí fanúškovia Internetu:
Net znamená okamih,
Net znamená komunikovať,
stránka čaká na vaše nápady.

Stránka môže byť obohatená o vaše nápady a dynamické
skúsenosti. Neváhajte a napíšte nám.

P. PLANCHOT, CM, rektor kaplnky
Chantal CREPEY, Sharon a Róbert DEFUYT
Sestry Mária Magdaléna DECELLE a Antoinetta Mária HANCE

Kultúrne dedičstvo Spoločnosti

Príhovor s. Kláry HERRMAN

12. júna 2003

Svätý Vincent povedal: *"Taký bol začiatok vašej Spoločnosti. A pretože vtedy ešte nebola taká, akou je teraz, môžeme veriť, že ešte nie je takou, akou bude, keď ju Boh povedie, kde on chce."* Preto vďaka dobrému úsudku našich prvých sestier sme obohatené o poznanie veľmi vzácnej minulosti.

Úvod

Upresníme najskôr, čo rozumieme pod slovom "kultúrne" a "dedičstvo". Dedičstvo je majetok, ktorý vlastníme zdedením po predkoch. Je to "spoločné dedičstvo" vinčentskej rodiny; "zduchovené dedičstvo" a zmaterializované: poučenia, formácie, vzťahy. Výraz "kultúrne" obsahuje v sebe to, čo sa vzťahuje na kultúru ducha, na civilizáciu. Kultúra tvorí dušu každého národa.

Kultúrne dedičstvo je najcitlivejšou formou kultúrnej identity. Tvorí nenahraditeľnú hodnotu, či už ide o materiálne alebo nemateriálne formy: umenie, architektúra, hudba, literatúra, ku ktorým treba pridať duchovné dedičstvo. Pojem kultúry sa rozširuje z jednej strany na životný štýl, z druhej na výchovu, vedu, technológiu, atď.

Kultúrne dedičstvo Spoločnosti je zároveň historické, umelecké, kultúrne a duchovné. Nevystatujeme sa ním, ale uvedomujeme si celý kapitál svätosti, vytvorený kultúrnym životom v Spoločnosti, podľa svätého Vincenta.

Motívy

Dňa 10. apríla 1994 adresovala Pápežská komisia kultúrneho dedičstva Cirkvi obežník všetkým generálnym predstaveným mužských i ženských kongregácií, týkajúci sa zachovania kultúrnych pamiatok rehoľných kongregácií. Predseda napísal nasledovné:

"Zdá sa mi nevyhnutné obrátiť sa na každé rehoľné spoločenstvo, aby každá z nich odpovedala na výzvu Svätého Otca, ktorá spočíva v uvedomení si dôležitosti a potreby historického a umeleckého dedičstva Cirkvi. Dôvodom je jeho zachovanie, zhodnotenie, alebo založenie pre našu dobu a budúcnosť..."

V materskom dome je táto práca vykonaná. Osobitosť tohto dedičstva je **zrealizovaná** napĺňaním poslania počas storočí a **zmaterializovaná** na konkrétnych miestach. Pôjde teda o určenie konkrétnych miest na umiestnenie bohatstva dedičstva provincií.

Vincentské dedičstvo je rozmanité v jednotlivých krajinách a v tom spočíva jeho veľké bohatstvo. Je jasné, že Francúzsko – krajina zakladateľov – je obdarená početnými miestami, ale ich charizma bola prežívaná aj inde v rôznych osobitne významných prostrediach, kde je viera vyjadrená rôznymi umeleckými, kultúrnymi a duchovnými formami.

"Kultúrny majetok" obsahuje pamiatky: umenie v maľbe (obrazy, vitríny), sochárstvo (sochy), architektúru (kaplnky alebo domy s osobitnou charakteristikou služby chudobným), hudba (naša vlastná, vincentská). K tomu možno pridať predmety vo forme niekdajších modlitebných kníh, historické dokumenty.

Záver

Na záver bol rozdáný dotazník k evidencii týchto pamiatok vo všetkých provinciách piatich kontinentov. Po získaní informácií Materský dom zostaví inventár.

Sestra Klára HERRMAN,
zodpovedná vedúca
za archívy Materinca

Matka Christiane CHIRON
1909 – 2003
51. generálna predstavená
Spoločnosti dcér kresťanskej lásky

**Matka Chiron,
svedok,
nenápadná služobnica**

Na začiatku pohrebnej sv. omše
Matka Evelyne FRANC
22. augusta 2003

S dojatím sa ujímam slova pred vami všetkými dnešné odpoľudnie. Nášmu generálnemu direktorovi, Otcovi Quintanovi, prenechávam slovo, aby vo svojej homílii priblížil život Matky Chiron. Chcem len verejne vyjadriť svoju bolesť a celej Spoločnosti sestier sv. Vincenta de Paul, dcér kresťanskej lásky, vo chvíli odchodu sestry Christiane Chiron. Zároveň sa chcem podeliť s vami o radosť z jej života služby.

Je ťažké vidieť odchádzať svedka a Matka ním bola pre nás. Zažila dobu veľkých zmien, veľkej odvahy a dôležitých úloh, ktoré poznačili posledné tri štvrtiny 20. storočia. Vedela o tom rozprávať s humorom a múdrosťou podobne ako tí, ktorí mali čas nazrieť do dejín po tom, ako ich prežili s nadšením. Dnešná prítomnosť bývalej generálnej predstavenej, viacerých sestier zodpovedných za provinciu, ktoré prišli zo Španielska, Veľkej Británie, Írska, Talianska a Francúzska, ako aj mnohých priateľov Matky Chrion, je významná. Dovoľte mi úprimne sa poďakovať všetkým tým, ktorí prišli zďaleka, aby sa spolu s nami modlili.

Je ťažké vidieť odchádzať svedka, ale je to zároveň chvíľa, kedy sa môžeme poďakovať Pánovi za to, že nám ju dal. Matka Chiron bola až do konca života dcérou kresťanskej lásky, **nenápadnou a dôstojnou služobnicou, ktorá vedela zodpovedať na Pánovu vôľu celý svoj život.** Ďakujeme ti za ňu, Pane.

Sestra Evelyne FRANC
generálna Predstavená

Zádušná sv. omša za Matku Christiane CHIRON

Homília P. Fernanda QUINTANO
na jej pohrebe,
kaplnka Mat. domu
22. augusta 2003

Dovoľte mi začať túto kázeň pripomienkou toho, čomu nás naučili a aké zábery nám nedávno predstavili masmédiá pri príležitosti obetí horúčav, ktoré sme v nedávnych dňoch prekonali. Pripomienka tejto aktuality nespája smrť Matky Chiron s tisícami úmrtí týchto posledných dní, ani s možnými slabosťami, vzťahujúcimi sa na zdravotnícku starostlivosť o chorých a starých ľudí. Matka Chiron zomrela v týchto dňoch, pretože už niekoľko mesiacov jej život chradol. Ale bolo o ňu dobre postarané pozornosťou sestier jej komunity.

Žijeme v kultúre, ktorá vyzdvihuje krásu, mladosť a starostlivosť o ľudské telo. Toto nám bežne ukazujú zábery v televízii. Možno preto sme boli natoľko šokovaní obrazmi starých a chorých ľudí v sálach a chodbách nemocníc. Možno z toho dôvodu sa cítia stiesnení, keď vidia v televízii zostarnutú a chorú postavu Jána Pavla II. Našťastie, mnoho ľudí zostávajú v hlboko zjednotení s týmto oslabnutým starcom, zhrbeným a chorým, pretože ponad postavu vidia v ňom odvážneho zástancu mieru, hodnôt života a spravodlivosti. Vidia v ňom muža, ktorý odvážne hlása evanjeliové poslanstvo až do posledných síl, pripravený zomrieť hocikde. Stále pokračuje vo svojom poslaní pastiera a evanjelizátora: Ján Pavol II. je oslávením staroby a slabosti, keď sú vedené odvahou, pochádzajúcou z evanjeliových presvedčení a jeho zodpovednosti za zverenú misiu, ktorú si určil splniť až do konca.

K čomu vedie úvaha? Táto situácia má vzťah so životom a smrťou Matky Chiron, ktorej telesné pozostatky sú pred nami pri slávení pohrebenej sv. omše. Vyčerpaná dlhým životom, zhrbená, ale v službe vznešenej príčiny: úplného obetovania sa Bohu v službe chudobným.

Narodila sa v r. 1909 v Paríži, do Spoločnosti DKL vstúpila v marci 1933. 29-ročná bola poslaná ako misionárka do Ekvádoru, kde zostala 30 rokov; venovala sa formácii, administrácii a vedeniu

ako vizitátorka tejto provincie. V júni 1968 bola zvolená za generálnu predstavenú 45 000 DKL, ktoré v tom čase tvorili Spoločnosť. Počas 6-tich rokov v tejto službe otvorila a rozvinula misie v Kamerune, v Burundi a v Rwande. Na konci svojho mandátu ako generálna Matka, požiadala o misie do Burundi, kde počas 5-tich rokov mala zodpovednosť za oblasť Strednej Afriky. V r. 1979 sa vrátila do Francúzska a bola umiestnená v Materskom dome, kde sa celkom obetovala zvlášť v podpore misií Spoločnosti prostredníctvom "Misionárskej výpomoci".

Spomedzi dobrých príkladov Matky Chiron by sme mohli vyzdvihnúť jej misionársku horlivosť, jej dôveru v božiu Prozreteľnosť, ktorá sa stará o najchudobnejších a jej pokoru a jednoduchosť v prechode z funkcií najvyšších zodpovedností k bežným službám, z ktorých sa skladá sesterský život služobníč chudobných.

Týmto krátkym životopisom Matky Chiron len sledujeme tradíciu v Spoločnosti, ktorú začal jej zakladateľ, sv. Vincent de Paul. On sám povzbudzoval prvé sestry, aby viedli rozhovor, pri ktorom by hovorili od príkladoch čností, ktoré videli na zomrelých sestrách.

Ale Eucharistia, ktorú práve slávime, nie je len chválou dobrého príkladu Matky Chiron. Je tiež k prehláseniu a posilneniu našej viery a nádeje. V našej horizontálnej kultúre, často zatvorenej voči transcendentnosti, môžeme tiež zakúsiť pochybnosti o konečnom osude, o "druhom brehu". My, kresťania, sme povolani uprostred tejto kultúry byť svedkami Kristovho a nášho vzkriesenia. Potrebujeme znovu počuť Ježišove slová, On, ktorý je Cesta, Pravda a Život. Práve vypočuté slová Evanjelia o obilnom zrne, zasiatom do zeme, z ktorej vyklíči nový život; o zelenom strome, na ktorý sme naštepení, aby sme mohli žiť z oživujúcej miazgy; o príkazoch, ktoré dostal od Otca, aby sa nikto nestratil z tých, ktorí mu boli daní, ale aby ich vzkriesil v deň súdu. Potrebujeme počuť, že Kristus je Vzkriesenie a Život: kto verí v neho, nikdy nezomrie; v dome Otca je mnoho príbytkov; Kristus je prvý zo vzkriesených, ktorý nás predišiel, aby nám pripravil miesto a sedí po pravici Otca a prihovára sa za nás.

Áno, potrebujeme počuť tieto Ježišove slová, veriť mu a svedčiť o nich. Preto potrebujeme prosiť, aby zväčšil našu vieru

v neho a v poslednú pravdu viery, ktorú vyznávame v Kréde: *"Verím vo vzkriesenie tela a život večný."*

Je isté, že táto viera nás neoslobodzuje od bolesti a smrti, vlastné každému smrteľníkovi. Kristus ich neprišiel zrušiť, ale objasniť nám a naplniť nás svojou prítomnosťou. Objasnil ich svojou dôverou v čase skúšky, vo chvíľach poníženia, smrti na kríži a pri zmŕtvychvstaní. Po ňom rozlomil kruh dejín, uzatvorených do seba a otvoril ich nečakanému obzoru: novému nebu a novej zemi.

Život Matky Chiron a jej povolanie dcéry kresťanskej lásky bolo potvrdením Ježišových slov: *"Kto si chce zachovať život pre seba, stratí ho; ale ten, kto ho stratí pre mňa a pre evanjelium, nájde ho."* Vidíme tu úspešný život: život tejto dcéry kresťanskej lásky, ktorá sa bezvýhradne vložila do božích rúk, aby sa upotrebila v službe chudobným. Dcéra kresťanskej lásky, ktorá podobne, ako toľko ostatných DKL a kresťanov, kráčala po ceste blahoslavenstiev: chudobná duchom, jednoduchá a pokorná srdcom, súcitiaca s bolesťou chudobných, neuznaných, milujúca spravodlivosť a pokoj. Taká bola cesta Kristova, prvého blahoslaveného.

Život Matky Chiron bol tiež, podobne ako Kristov, dobrodružstvom, ktoré sa dobre skončilo; bola šťastnou dcérou kresťanskej lásky. Jej smrť bola len prechodom do Života, pretože milovala svojich bratov a sestry tak, ako sme to čítali v prvom čítaní.

Sv. Vincent by mohol povedať o Matke Chiron to isté, čo napísal o jednej dobrej DKL: *"Ach, milá sestra, aká budete šťastná v hodine smrti, že ste strávili svoj život pre to isté, ako Ježiš Kristus obetoval svoj. Pre lásku, pre Boha, pre chudobných".¹*

Odpočívajte v pokoji, Matka Chiron. Dozaista ste už zakúsili, ako ste boli zaplavená túžbou po Bohu a večnosti, ktorý je na dne ľudského srdca a ktorú sv. Augustín vyjadril slovami: *"Pane, stvoril si nás pre seba a nespokojné je naše srdce, kým nespočinie v tebe."* Matka Chiron, odpočívajte v srdci nebeského Otca, nekonečnej Lásky. Odpočívajte v Bohu.

P. QUINTANO
Generálny direktor

¹ Sv. Vincent VII, Korešpondencia, str. 372, List sestry Anne Hardemont, 24. 11. 1658

Matka Chiron, misionárska duša

Keď si spomíname na Matku Chiron, vyzdvihujeme charakteristickú črtu jej života a povolania: misionárske zaangažovanie. Uchvátil ju Kristus, misionár Otca, rozhodla sa nasledovať ho ako jeho služobnica a nechala sa osloviť jeho postojmi a záujmami: *"Keď Ježiš uvidel zástupy, zľutoval sa nad nimi, lebo boli zmorené a sklesnuté ako ovce bez pastiera. Vtedy povedal svojim učeníkom: "Žatva je veľká, ale robotníkov málo. Preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu."*²

Počas jej generalátu (1969 – 1974) Spoločnosť je obohatená o jej misionárske skúsenosti:

- bolo založené **prekladateľské stredisko**. Umožňuje šíriť ducha Spoločnosti vo viacerých jazykoch a uľahčuje dialóg sestier.
- bolo otvorené **misionárske stredisko** v perspektíve inkulturácie a v príprave sestier pred ich poslaním do misie.
- bola zriadená **sála pamiatok** s úmyslom zviditeľniť dejiny Spoločnosti počas storočí.
- **odvážne odpovede** na misionárske výzvy, zvlášť v Afrike.

Jej iniciatívy, ktoré pomohli vyzdvihnúť výzvy doby, poukazujú na hlboký duchovný život, žitý v pokore a dôvere v Boha, veľkej láske k chudobným a Spoločnosti, s rozhľadom, ktorý svedčil o pôsobení Spoločnosti v celom svete.

O tomto bode nám sestra Františka Volckaert dosvedčila jedným faktom spomedzi mnohých. Hovorí o misionárskej **odvahe** Matky Chiron, keď v roku 1972 dostala pozvanie od biskupa

² Mt 9, 36-38.

z Rwandy: *"Mohli by ste založiť rehoľnú komunitu vo veľmi chudobnej oblasti, ktorá je izolovaná od našej diecézy: v Mukungu?"*

Mukungu sa nachádza na juhozápade Rwandy, v nadmorskej výške 1940 m. Hustota obyvateľstva v tejto oblasti je veľmi veľká. Je to najchudobnejší kraj celej diecézy, dokonca Rwandy. Väčšina ľudí sa rodí a zomiera bez toho, aby niekedy videli zdravotníka či lekára. Najbližšie zdravotné strediská sa nachádzajú asi tak na 5 hodín chôdze.

V r. 1967 pastoračne navštívil tento kraj diecézny biskup. Spoznal tento zaľudnený a izolovaný kraj; preto sa rozhodol založiť katolícke stredisko, ktoré by sa neskôr mohlo stať farnosťou. Túto zodpovednosť zveril jednému katechétovi a niekoľkým kresťanom. O tri roky množstvo ťažkostí so zabezpečením odňalo chuť a sily kresťanov v pokračovaní.

V roku 1970 kaplán Mendiondo, kňaz z juhu Francúzska, z Baskicka, pôsobil v diecéze, v tomto kraji. Napísal: *"Vzdialenosti sú veľmi veľké. Avšak treba zaistiť pravidelné návštevy, zodpovedajúce duchovným potrebám kresťanov. Po materiálnej stránke treba naliehavo vybudovať zdravotnícke centrum: ošetrovňu, pôrodnicu, atď. "*

V r. 1972 sa obyvateľstvo pridalo ku kaplánovi Mendiondo a začali budovať zdravotnícke centrum. Na prípravu materiálu k stavbe základov je potrebné ísť hľadať kamene, ktoré sa nachádzajú asi na 1 hodinu chôdze odtiaľ. Ale treba tiež nájsť rehoľné spoločenstvo, ktoré by prišlo zaistiť zdravotnícku starostlivosť a viesť katechumenov, atď. Kaplán sa obrátil na 11 rehoľných inštitútov pre túto misiu. Výsledok: 6 odpovedí negatívnych, 4 bez odpovede a jeden list, v ktorom bolo napísané: *"Zvažujeme vašu prosbu a prideme sa pozrieť na miesto. "*

Nato prudký lejak premenil terén na "bahenné jazero". Vtedy prišla generálna predstavená, Matka Chiron, na návštevu miest budúcej misie. Aby mohli vyjsť na kopec, biskup a katechista jej pomáhali kráčať v hustom bahne. Aká bude jej odpoveď v takom spustošení? Biskup a kňaz sa s úzkosťou pozerali na Matku Chiron. Sú prekvapení jej postojom stíšenia a modlitby. Po dlhej odmlke povedala: *"Tu by chcel mať svätý Vincent svoje dcéry..."*

Ďakujeme, Matka Chiron, za vašu evanjeliovú odvahu, ktorá bola odrazovým mostíkom pre misionársky elán v Afrike.

Na záver s radosťou čítame tieto jednoduché a hlboké vety z **obežníka z 1. januára 1971**: *"Láska ukrižovaného Krista nás pobáda"*.

Drahé sestry, viac ako inokedy, upriamme svoj pohľad na sv. Vincenta a učme sa od neho, ako slúžiť dnešným chudobným. Videl do diaľky, jeho duch zostal otvorený voči všetkým problémom tej doby a nachádzal primerané riešenia. Sv. Vincent bol mužom, ktorý žiaril dobrotou, mal dušu preniknutú svetlom. Nieкто o ňom povedal: *"Nie láska z neho spravila svätca, ale jeho svätosť ho učinila láskavým."*

U neho nejde len o jednoduchý ľudský cit dobroty a veľkodušnosti, ktorý môže oživovať srdce hocikoho, ale o Lásku samotného Krista, prenikajúcu všetky jeho úmysly, všetky úkony života... Bol to Kristus, ktorý miloval v ňom a skrze neho, Kristus, ktorý slúžiť všetkým ľuďom. Žil z Krista, aby ho niesol ostatným, miloval ľudí láskou, ktorá bola hybnou silou jeho činnosti, podstatnou črtou jeho duše. Miloval ich takých, akí boli, s ich chybami, nečnosťami, biedami; preto ich miloval.

Nikým neopovrhoval. U všetkých, s ktorými spolupracoval, vedel nájsť to najlepšie z nich. Nikto neodolal jeho výzvam v prospech chudobných: panie na kráľovskom dvore, panie z vysokej parížskej spoločnosti; aj obyčajné dedinské devy, uchvátené jeho apoštolskou horlivosťou, nechali sa strhnúť do služby kresťanskej lásky... k takej odvážnej láske sme pozvané.

Vy ste mali, Matka Chiron, túto odvážnu lásku. Ňou ste zapojili celú Spoločnosť do vnútornej obnovy, ku ktorej ju pozvala Matka Guillemin, aby uskutočnila určité "prechody" a znovu našla pôvodného ducha.

Mám rád margarétku, hovorí Boh

Mám rád lúčne kvety, hovorí Boh, malé i veľké.
Pokornú fialku, skrytú pod lístím,
hrdé červené maky, vyčnievajúce z pozláteného obilia,
krehkú nevädzu s čipkovanými šatami.

Mám rád lúčne kvety, hovorí Boh. Stvoril som ich, aby
na tvárach ľudí kvitol úsmev;
pretože kvety sú odrazom
lásky môjho srdca pre synov mojej zeme, hovorí Boh.

Nádhera stvorenia ma neprekvapuje, hovorí Boh,
ale hĺbka ľudského srdca je ohromujúca!
Vždy žasnem nad jednoduchosťou margarátky, hovorí Boh.

Mám rád margarétku, hovorí Boh.
Chcem, aby sa jej ľudia podobali.
Nikdy sa nezatvára: slnku otvára svoje čisté šaty,
motýľu, maškrtnej včielke
ponúka lahodnú šťavu lúčov svojho srdca.

Je pripravená - skláňa sa, radostná, keď sa s ňou vietor zahráva,
na môj dych je hneď pripravená, poslušná
nechať sa odtrhnúť, otrhať si lupienky
a zomrieť pod prstami jednoduchého pocestného.

Nie je udivujúce, že mám rád margarétku, hovorí Boh.
Ohromne ma teší jej jednoduchosť,
každý z okvetných lístkov je chválou slávy,
veď bývam u nej, hovorí Boh.
Do jej celkom darovaného srdca
rád vylievam blahodarnú láskavosť mojej čerstvej rosy.

(z programu na sviatok
generálnej predstavenej)
15. augusta 2003

september – október 2003

O b s a h

GENERÁLNE ZHROMAŽDENIE

Vo vernosti pôvodu

P. Fernando Quintano, generálny direktor 1

Fotografia zhromaždenia 10-11

Dojmy zo zhromaždenia

Prípravná komisia 12

V SPOJENÍ S CIRKVOU

Návšteva kardinála Danneelsa 20

V PRIEBEHU DNÍ

"Bol som utečencom a prijali ste ma"

Európska komisia pre utečencov 32

Internetová stránka DKL

sestra Alícia Muñoz 45

Internetová stránka kaplnky zázračnej medaily

pastoračná skupina kaplnky 51

Dedičstvo Spoločnosti

sestra Klára Herrman 57

MATKA CHIRON: 51. generálna predstavená 59

Svedok, nenápadná služobnica.

Príhovor Matky Evelyne Franc 60

Eucharistická slávnosť za M. Chiron

homília P. Quintano, gen. direktora 61

Misionárska duša 64

"Mám rád margarétku", hovorí Boh 67